

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Bismillahirrahmanirrahim

(İyiliği sonsuz, ikramı bol Allah'ın adıyla)

L Ü T F E N

Yaşadığımız gündelik hayatta gelenek olarak aldığımız bir çok kavramın DİN kavramına bulaşması sonucu ortaya çıkan “**Geleneksel İslam**”a karşı çıkmak ve Kur’an-ı Kerim İslamı’nı savunan bu çalışmayı lütfen “önyargılarınızdan kurtularak” Kur’an-ı Kerim rehberliğinde ve elbette ki eleştirel bir gözle mutlaka ‘sonuna kadar’ okuyunuz...

LEKÜM DİNÜKÜM VELİYEDİN (CİLT 5)

Muhammed Rıdvan SADIKOĞLU

Eğitim Yöneticisi

Araştırmacı Yazar

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	8
GİRİŞ	11
İNSAN VE DÜNYA YAŞAMIMIZ	14
➤ İnsan ve DÜNYA	15
➤ İnsan ve Dünya Hayatının anlamı	15
➤ İnsan kavramının Kur’ana göre tarifi ve tanımlanması	23
➤ İnsanın biyolojik yaratılışı	24
➤ Adem Kıssası Analizi ve İnsanın Fuad,Basar ve sem’a ile donatılması	30
➤ İnsanın Adem formunda yaratılış anlamı	34
➤ Adem formuna geçirilmiş İnsanın nefis yönünün yaratılışı	36
➤ Negatif Potansiyeller	37
➤ İnsan ve dünya hayatının anlamı bağlamında güvenmek veya güvenmemek	40
➤ Fuad , Basar, Sem’a	45
➤ Fuad,Basar,Sem’a kullanarak Hak önermeye Ulaşmak	47
➤ İnsanın imtihanı ve imtihanın özellikleri	48
➤ Dünya hayatının anlamı ve dünya hayatının koordinatları	52
➤ Genel Değerlendirme ve Sonuç	58
➤ İNSANIN DÖRT ZİNDANI	60
KUR’AN-I KERİM’E GÖRE MÜSLÜMAN VE SORUMLULUKLARI	66
➤ Yaratan- Yaratılan İlişkisi bağlamında Sorumluluk	67
➤ İnsan ve Sorumluluk	67
➤ İnsan- Allah İlişkisi	69
➤ İnsan- Allah İlişkisinin boyutu	70
➤ Allah’a İbadet etmek	72
➤ Dua etmek	76
➤ Şükür	78
➤ En güzel örnek Hz Peygamber(sav)’e tabi olmak	81
➤ Allah’ın dinini tebliğ etmek	85
➤ İnsan-Sosyal Çevre İlişkisi bağlamında Sorumluluk	88
➤ İnananlarla olan ilişkilerde sorumluluk	88
➤ İyi Örnek olmak	88
➤ İyiliği emretmek, kötülükten sakındırmak	91
➤ Ahde vefa, sözünde durmak	94
➤ Maddi-manevi yardımda bulunmak (İnfak)	97
➤ Tevazu göstermek, Kibirden sakınmak	100
➤ Güvenilir Olmak	103
➤ Adaletli olmak, Zulümden sakınmak	105
➤ Farklı İnanç gruplarıyla ilişkilerde Sorumluluk	108
➤ İnsan-Doğa (Tabiat)ilişkisi bağlamında sorumluluk	112
➤ İnsan- Doğa İlişkisi	112

➤ Doğanın İnsan Emrine Verilmesi (Teshir)	116
➤ Doğanın kutsal bir varlık olarak algılanması (Tesbih)	120
➤ Ekolojik dengeyi korumak	123
➤ İnsana verilen doğayı imar görevi (Halifelik)	128
➤ Sonuç	130
DİNİMİZİ SORGULAMAK	133
İSLAM'IN RİTÜELLERİ	139
➤ Hacc	141
➤ Namaz	141
➤ Abdest	142
➤ Ezan	142
➤ Oruç	143
➤ Kurban	143
➤ Domuz Eti	143
➤ Cenaze	144
KURAN-I KERİM'E GÖRE ÜSTTEKİLER VE ALTTAKİLER	146
➤ Kur'an-ı Kerim'de geçen Üsttekiler ve alttakiler kavramları	147
➤ Ağniya	147
➤ Mele'	148
➤ Mutref	148
➤ Müsrif	148
➤ Kaniz	149
➤ Murabi	149
➤ Cev'an	150
➤ Fukara	151
➤ Mesakin	151
➤ Bais	152
➤ Mumliğ	152
➤ Müsrim	152
➤ Mahrum	153
➤ Muhtaç	153
➤ Sail	153
➤ Yetim	153
➤ İbn'us Sebil	154
➤ Ğarim	154
➤ Rigab	154
➤ Amil	155
➤ Uzera	155
➤ Fetayati'l Biga	155
KURAN'I "KERİM" GÖZLE OKUMAK	157
İLMİN KAYNAĞI	163
➤ Vahyin Öğretimi	166
➤ İlk Eğitim	167

➤ Nimetler	167
VE RAHMAN EŞİĞTLİĞİ TAKDİR ETTİ	171
AİLE; VAHDETİN ÇEKİRDEĞİ	177
➤ Boşanma ve Nikâh	180
➤ Talak (Erkeğin Boşama Hakkı)	180
➤ İddet İçinde Boşama	181
➤ Şahit Bulundurma	182
➤ İddeti sayma görevi	183
➤ Kadının evden çıkması ve çıkarılmaması	184
➤ Hududullah (Allah'ın koyduğu sınırlar)	184
➤ Eşine dönme kararı	185
➤ Talak'ın sayısı	186
➤ Üç talak konusu	187
➤ Nebimizin dönemi	188
➤ Sahabe dönemi	189
➤ Fukaha Dönemi	189
➤ İftida (Kadının boşama hakkı)	191
➤ Nikâh'ın denetlenmesi	195
➤ Hanefi Mezhebinin delilleri	198
➤ Maliki, Şafii Ve Hanbelilerin delilleri	199
➤ Zahirî mezhebinin delilleri	201
➤ ÇİFTER ÇİFTER YARATTIK	203
TERAZİNİN İKİ KEFESİ	205
- Öyleyse gerçekte sorun nedir?	208
ÖN YARGI ve ÖN BİLGİ ÜZERİNE	211
RESULLERİN RÜYALARI	215
HAC 11 VE 16. AYETLERİN AÇIKLANMASI (Şirkle İman arasındaki kararsızlık)	219
➤ Geleneksel Yöntem	222
➤ Kur'an-ı Kerim'in Yöntemi	225
DİN GÜNÜ NEDİR BİLİR MİSİN ?	231
DAĞLARI BİLE KORKUTAN EMANET	238
MİSAK'INIZIN FARKINDA MISINIZ ?	248
İSLAM DİNİ'NİN SOSYALLİĞİ	252
İSLAM NEDEN VAR ?	259
➤ Mülk	262
➤ Mucize	265
➤ Mevzu	266
EGEMEN İSLAM KÜLTÜRÜNDEKİ ESTETİK YOKSUNLUĞU ÜZERİNE	270
İSLAM ALGIMIZ NE KADAR İSLAMİ	285
BİR ELİME AY'I BİR ELİME GÜNEŞİ VERSENİZ !	290
HANGİNİZ MUHAMMED (SAV) ?	294
KURUM BAĞLAYAN SİSTEMLER	300
BİR DİN HAYATTAN NASIL ÇEKİLİR?	312

SAĞDAN VE SOLDAN KOŞAN BÖLÜKLER	317
BAKARA (Borsanın Simgesi)	321
➤ Müteşabihin Tevili	322
KUR'AN-I KERİM'E GÖRE KIRAAT	328
KURAN-I KERİM'DE SAĞ-SOL VAR MIDIR?	331
KISSALARI BİR DE BU GÖZLE OKUYUN !	336
➤ Asa ile taştan on iki pınarın fişkırması	337
➤ Taş	337
➤ Darb	337
➤ Ayn	338
➤ Hz Yusuf'un gömleği ve babasının gözleri	339
➤ Ateşte Yanmama	340
➤ Konuşmak, konuşmamak ve konuşamamak	341
➤ Elini koynuna sok	343
➤ Asa ve ipler	345
➤ Asa ile Denizin yarılması	351
➤ Bahr	351
➤ Yemm	352
➤ Hz Musa'nın asası	352
➤ Asa mucizesi (!)	354
➤ Asa	354
➤ Çoban Asası	354
➤ Yılana dönüşen asa	355
➤ Hayye	355
➤ Ejderhaya dönüşen asa	355
➤ Sü'ban	357
GÜVENLİ BELDE - İYİ İNSAN İLİŞKİSİ	358
ESKİLERİN MASALLARI	360
ÇOĞUNLUĞUN HÜSRANI	364
➤ İnsanların çoğu İlahi vahye İman etmezler	380
➤ İnsanların çoğu akıl nimetini kullanmazlar	382
➤ İnsanların çoğu kaba ve nezaketten yoksun yaşarlar	382
➤ İnsanların çoğu şirk içinde yaşarlar	383
➤ İnsanların çoğu şirksiz iman etmezler	384
➤ Müşriklerin çoğu iman etmez, fasıklığı tercih ederler	384
➤ İnsanların çoğu Allah'a iman etse bile ahirete iman etmezler	385
➤ İnsanların çoğu gafildirler	386
➤ İnsanların çoğu şükredici değildir	386
➤ Ehl-i Kitabın çoğunluğu fisk içindedir	387
EHL-İ KİTAP KİMDİR ?	389
➤ Öznel anlamı	390
➤ Nesnel anlamı	391
TÖVBE 34. AYET VE HZ EBUZER	396

VAY ONLARIN HALİNE	402
SAHTE İLAHLAR VE NEDENLERİ	410
İSLAMİYET ÖNCESİ İNANÇ SİSTEMLERİ, ÖĞRETİLER VE DİNLER	414
➤ İnanç	415
➤ Totemcilik	415
➤ Canlılık, Ruhçuluk (Animizm)	417
➤ Şamanizm	418
➤ Budizm	421
➤ Zerdüştlük	423
➤ Manihaizm	424
➤ Türkler ve Semavi Dinler	424
➤ Musevilik	425
➤ Hıristiyanlık	425
İSLAMİYET ÖNCESİ İNANÇ SİSTEMİNE BAĞLI KÜLTLER	426
➤ Put, fetişler	426
➤ Kült	428
➤ Atalar kültü	428
➤ Gök tanrı kültü	430
➤ Tabiat kültleri	431
İSLAMİYET ÖNCESİ ADET, İNANÇ VE PRATİKLER	438
➤ Ölüm ve Ölümler kültü	438
➤ Sihir ve Büyü	439
➤ Falcılık ve Kehanet	441
➤ Şekil- Don değiştirme	441
➤ Tanrının İnsan şeklinde görünmesi	442
➤ Bayram, tören ve ayinler	442
➤ Tenasüh İnanç	443
➤ Yada taşı ve yağmur tılsımları	444
➤ Havada Uçma	444
DİNDARLIĞIN DEĞİŞEN YÜZÜ	445
➤ 1.Bölüm	446
➤ Tüketim bağlamında dindarlığın dönüşümü	449
➤ Bireyselleşen dindarlık söylemi	455
➤ 2.Bölüm	457
➤ Dindar ve Bilgi kaynağı	458
➤ Dindarlığın değişen yüzü	460
➤ Dinin popülerleşmesi	463
➤ Popüler kültür araçlarının dini hayata dahil olması	466
5.CİLT SONUCU	471
Kur'an-ı Kerim'in Nüzul (İniş) Sıralaması	475
Kur'an-ı Kerim Fihristi	479
KAYNAKÇA	486

ÖNSÖZ

Bu çalışmanın amacı, kendini Müslüman olarak tanımlayanlar arasında yaygın olan, Kur'an-ı Kerim ile ilgili yanlış anlaşılmaları açıklamak ve bu yanlışları Kur'an-ı Kerim'den delillerle düzeltmektir. Bu yanlış kanıların kaynağında şu yatmaktadır: Günümüzde Müslümanlar, kutsal görevin gereği olarak KUR'AN-I KERİM'İ akıllarıyla analiz etmek yerine, doğduklarında sahip oldukları mezhep öğretilerinin kör takipçileri olmaktadır. Yine çoğu Müslüman, din adamlarının dediklerini hiçbir sorgulamadan geçirmeden kesin doğru saymakta hatta bu öğretilerin Allah'ın Kitap'ı tarafından uygun görülüp görülmediğine aldırmamaktadır.

Çoğunluk tarafından benimsenen ve belli çıkarlar gereği korunan bu yanlışlar Kur'an-ı Kerim öğretileriyle gelen zindeliği pasifliğe çevirmekle kalmamış, Müslüman hayat tarzını tamamen değiştirmiştir. Şu an Müslüman dünyaya egemen olan "**pasif İslam**", diğer bir deyimle "**uydurulmuş din**" Kur'an-ı Kerim tarafından sunulan "**dinamik İslam**" ile yani "**indirilmiş din**" ile taban tabana zıttır.

İslam toplumu, yüzyıllar öncesinin kültürel geleneklerini din sayarak, aslında her dönemde kolaylıkla yaşanabilecek olan İslam dinini tarihin belli bir dönemine hapsedmiştir. Ayrıca yine bu "**gerçek dinden kopuş**" döneminde, tek İlah'a olan inanç bozulmuş, din alanında Allah'ın yanına başka hüküm koyucular getirilmiş, böylece İslam toplumunun birlikteliği kaybolmuş, Müslüman âlemi sayısız mezhep ve gruba ayrılmıştır.

Günümüzde Müslümanlar **Allah'a itaat etmek yerine** insan ürünü zanlara, din adamlarına ve durumdan faydalanan her türlü ekonomik ve siyasi çıkar çevrelerine itaat eder hale gelmişlerdir. Allah'ın elçisinin görevi insanlığı sırtındaki ağırlıklardan ve zincirlerden kurtarmaktır . Allah'ın elçisi olan Hz. Muhammed (s.a.v.) bu görevi Allah'ın Kitabında bahsettiği kutsal hükümleri uygulayarak yerine getirmiştir. Ancak İslam'ın düşmanları kavramlar ve doktrinler uydurup bunları Müslümanlar'ın arasında yaymış, sonuç olarak elçi tarafından gelen gerçek din bozulmuş ve daha çok, **insan yapımı bir din haline getirilmiştir.**

İslam'ın düşmanı olanların, İslam adına dine soktukları bu yanlışların bir sonucu olarak günümüzde Müslümanlar, peygamberin yok etmek üzere gönderildiği ağırlıkların ve zincirlerin baskısı altında inlemektedirler. "**Firavunlar**" yani politik istismarcılar, "**Hamanlar**" yani din ve bilgi sömürücüleri ve "**Karunlar**" yani ekonomi alanındaki sömürücüler, Müslüman dünyada kontrolü ele geçirmiş durumdadırlar.

Tüm bunların sonucunda, İslam âlemi sayısız parçaya bölünmüş ve kendisi dışındaki güçlere bağımlı hale getirilmiştir. Müslümanlar bu durumdan kurtulmak için gayret etmekte, ancak KUR'AN-I KERİM'İN aydınlatıcı ışığı olmadan bunu başaramamaktadırlar. Dünya barışını sağlaması ve medeniyetin, bilimin, sanatın, teknolojinin meşalesini taşıması gereken Müslümanlar, kendilerini aşağı ve çaresiz bir durumda bulmuşlardır.

Bu kötü durumdan kurtulmanın tek yolu; birbirine sıkıca bağlı, sağlam ve doğru bir Müslüman topluluğu oluşturmaktır. Bu amaca ulaşmak için **KUR'AN-I KERİM'İN İslam ile ilgili konularda kesin otorite olduğu görüşüne sahip olmak ve O'nun Allah'ın yeryüzündeki eksiksiz, değişmez ve tek mesajı olduğuna inanmak gerekmektedir.** Müslümanlar Allah'ın kelamı olan KUR'AN-I KERİM'İN önemini anladığında ve onun öğretilerinden haberdar olduğunda "**İslam Rönesansı**" başlayacaktır.

İşte bu vb sebeplerden yola çıkarak İlahi mesajı bir tarafa bırakıp gelenek, görenek, bid'at, hurafe, diğer inançların etkilerine İslam düşmanlığı da eklenince ortaya çıkarılan "**uydurulan din**" yerine "**indirilen din**" kavramına dair derin ve nüfuzlu bir araştırmaya sahip olan bu çalışmayı mutlaka sonuna kadar okumanızı ısrarla rica ediyorum.

Zira bu çalışma günümüz "**uydurulan**" İslam kavramının gerçek İslam olmadığını sizlere ziyadesiyle ispat edecektir. Geleneksel İslam anlayışına karşı çıkan bu çalışmanın her satırını okudukça, kitabın bölümlerinde ilerledikçe din kavramının ve İlahi mesajın **amacından ne kadar saptırıldığını müşahade edecek** ve adım adım Tek Kaynak olarak KUR'AN-I KERİM'İN yeterli olduğunu ve tek çözüm yolunun da O'na sarılmak olduğunu hissedeceksiniz. Bu kitabı okuduktan sonra dini konularda görüş beyan eden kişilere ilk olarak dini anlamadaki yöntemlerini sormanızı; "**Dinin kaynağı nedir?**" sorusuna verdikleri cevapları öğrenmenizi, sonra bu kişilerin bu soruya verdikleri cevaplar ile (yöntemleriyle) çelişip çelişmediklerini kontrol etmenizi öneriyorum. Ve Allah'ın dinini; geleneklerin üzerine değil, KUR'AN-I KERİM'İN üzerine kurmanızı **ısrarla öneriyorum.**

Bu bağlamda bu çalışmada dinin kaynağı olarak neden yalnızca KUR'AN-I KERİM'İ benimsememiz gerektiğini, Kur'an-ı Kerim'de geçmeyen hususların neden İslam'ın evrensel hükümleri olamayacağını araştırmalarla, makalelerimle bölüm bölüm aktarmaya çalışacağım. Ayrıca dine mal edilen ve dinin kesin bir hükmü sanılan birçok hususun; Kur'an-ı Kerim'de yer almadığını ve bu yüzden bunlara dinsel bir anlam yüklemenin hatalı olduğunu arz edeceğim. **Yani Kur'an-ı Kerim'e giderek dini yeniden tanıyacağız. Bu kitabı da bu yönü ile ama mutlaka "eleştirel mantıkla" okumanızı tavsiye ediyorum.**

Doğru ve dinin tek kaynağı olan Allah'ın kitabı Kur'an-ı Kerim'dir. **Buradaki fikirlerim de ancak Kur'an-ı Kerim'e uyduğu ölçüde doğrudur.** Bu çalışma, İslam'ı Kur'an-ı Kerim dışılıktan kurtarmaya çalışan; geleneğin, taklidin, kelle sayısına itibar edilmesini ve hurafelerin akıllara vurduğu zincirleri kırmayı amaçlayan bir çalışmadır. Ortalama iki yıllık bir zaman sürecini kapsayan derin bir araştırma sonucu oluşan bu kitap, Kur'an-ı Kerim'de anlatıldığı şekliyle **İslam'ı anlama yolunda ufak bir katkıda dahi bulunursa çok mutlu olacağım.**

5 cilt olarak tasarlanan ancak konu yoğunluğu nedeni ile 6 cilt olmasına karar verilen bu bilgi yüklü çalışmanın şu an size ulaşan beşinci cildinde yanlış bilinen doğruları ayetler ışığında mülhaza ederek Kur'an perspektifiyle sizlere ulaşmaya çalıştım.

Gayret bizden Tevfik ise Rabbimizdendir.

Ey Akıl ve Gönül Sahipleri...

Yoklayalım içimizi; kendimizden yana olmadan, nefsimizi kayırmadan.
Bakmaktan değil, görmekten bahsediyorum.
Duymaktan değil, dinlemekten bahsediyorum.
Dil ile söylenenden değil, hal ile anlatılandan;
Yalnız akıldan değil aynı zamanda gönülden söz ediyorum.
Aslında bunu söyleyen de ben değilim:

...Ey akıl ve gönül sahipleri benden sakının. (Bakara 197)

Yüce Allah apaçık Kitabında, inananlara birçok defa bu şekilde hitap etmiyor mu?

Akıl ve gönül sahipleri...

- 1- Aklederiz; düşünürüz, anlarız, mukayese yaparız, icat ederiz, yazı yazarız, öğreniriz, ezberleriz...
- 2- Gönlederiz; severiz, bağışlarız, ümit ederiz, umarız, üzülürüz, seviniriz...

Birincisiyle hem kendi yaratılışımızdaki hem de evrenin yaratılışındaki sayısız delile bakıp iman ederiz. Kur'an'daki emir ve yasakları aklımıza yerleştirir, teorik olarak mükemmel insanlar olabiliriz. Oysa Kur'an dini uygulamak için yeterli olsa da sadece zihni besleyen sığ bir kitap değildir biliriz. Aslında biz aklederek, bilerek, bularak kendimizi ve birbirimizi şaşırtırız, Allah'ı değil. Çünkü O'nun ilim deryasının yanında, damladır vakıf olduklarımız.

İkincisiyle, akıl-gönül köprüsünü sağlam inşa eden, yalnız sözde değil, özde de bilen mükemmel kullar olabiliriz. Bildikçe kendini putlaştırmayan kullar.
İlmi ile birlikte hilminin de arttığı kullar,

Sıkıntı halinde Allah'a sığınan,
Ferahlıkta şükreden, Sahip olduğumuz, olmasını istediğimiz her şeyin bizden değil, fakat O'ndan olduğunu unutmayan,
Namazlarda huşu sahibi,
Sözlerinde, gözlerinde ve nihayet içinde kibir olmayan,
İnsanları sözleriyle ve gözleriyle incitmeyen,
Kur'an ahlakıyla ahlaklanmış güzel kul, örnek Müslüman...

Şüphesiz hüküm yalnız Allah'ındır..

GİRİŞ

Şehirde “Muhammed geliyor” diye sesler duyuldu...

Evsliler, Hazreçliler... Medine’de daha önce yıllarca birbiriyle savaşmış, aralarında kan davası olan onlarca kabile; kadın erkek, çoluk çocuk Medine’nin girişine doğru yürüdü.... Nihayet çölün kızgın güneşi şehri kavururken ufukta göründüler.

Hep bir ağızdan şarkılar başladı. Erkekler ellerini açmış yakarıyor, kadınlar zılgıt çekiyor, çocuklar bağıriyordu. Şehrin girişinde büyük bir kalabalık coşkuyla Mekke’den Medine’ye hicret eden Hz. Peygamber’i karşılıyordu.

Kalabalık “İşte o” diye Hz. Ebubekir’in üzerine üşüştü. Bağlılarına basmak, omuzlarına almak ve doyasya sarılmak istiyorlardı. “Hayır” dedi ikinin ikincisi; “Allah’ın Resülü o, ben değilim.” İnsanlar, su arkının yön değiştirmesi gibi ona koştular, etrafını sardılar...

Yüksekçe bir taşın üzerine çıktı, eliyle hafifçe susmalarını işaret ettikten sonra, “ilk” olarak şunları söyledi;

“İman etmedikçe cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe iman etmiş olmazsınız. Birbirinizi sevmek için de aranızda selamı yayınız... Birbirinize haset etmeyiniz. Birbirinize hasım olmayınız. Birbirinizin arkasından çekiştirmeyiniz. Ey Allah’ın kulları! Kardeş olunuz! (Kunû yâ ibadallahi ihvâna)...”

Dikkat edin, Ey “Müslümanlar” kardeş olunuz değil; Ey “Allah’ın kulları” kardeş olunuz!

Yani: Ey Evsliler, Hazreçliler, Kaynukahlılar, Nadirliler, Yahudiler, Hristiyanlar, zenciler, beyazlar, zenginler, yoksullar! Merkezde oturanlar, kenar mahallelerde yaşayanlar! Şehirde’de kim yaşıyorsa bütün herkes! Hiç biriniz büyük, hiç biriniz imtiyazlı, hiç biriniz sahip değilsiniz. Paylaşınız, bölüşünüz, kardeş olunuz kardeş! En yüksek insanlık ideali budur!

Şehrin semalarında yankılanan ilk sözler işte bunlardı.

Medine’de “yeni dünyanın” temelleri işte bu sözlerle atıldı.

183 aile birbiri ile kardeş oldu; ilk yapılan da buydu.

Kaynaştılar, paylaştılar, bölüştüler.

“Yar yanağından gayrı” her şey ortak oldu.

Öyle ki bir ineğin sütünden 10 aile birlikte içiyordu.

Bu, bir anlamda, kıssaların anasında “Orada aç kalmazsınız, çıplak olmazsınız, susuzluk çekmezsiniz, güneşin sıcağında yanmazsınız.” (Taha; 118-119) diye tarif edilen ebedi ve ideal ülke “cenneti” ilk kurma girişimiydi. Çünkü cennet dünyada kurulmak için vardı, başarılmazsa “Kurmaya çalıştığınız bu muydu?” diyerekten “ödül” olarak ahirette verilecekti. Müslümanın zihin dünyasında cennet ütopyasının dünyevi ve uhrevi anlamı bu olmak icap eder.

Cenneti kurmaktan, yaşamaktan ve yaşatmaktan dünyada nasibi olmayanın ahirette de nasibi yoktur.

Cennet, her şeyden önce kardeşlik demektir. Paylaşım, bölüşüm, sevgi, merhamet, adalet, eşitlik, doğruluk, dürüstlük, özgürlük demektir...

Sonradan ortaya çıkan bütün ayrılıkların gayrılıkların sona ermesi, “takva” elbisesi dışında bütün elbiselerin çıkarılması, “erdem” dışında bütün rütbelerin sökülmesi, “insan” dışında bütün renklerin, ırkların, kabilelerin, dillerin anlamsızlaşması, “bölüşmek” dışında bütün sahiplenmelerin ortadan kalkması, “sevgi” dışında bütün hislerin bayağılaşması, “Hakk” (gerçek ve adalet) dışında bütün otoritelerin yok olması demektir...

İşte Hz. Peygamber (sav) Medine’ye geldiğinde ilk bunu yaptı.

Yürünecek yolun (din), yaşanacak şehrin (medine) ve kurulacak uygarlığın (medeniyet) temelinde neyin yatması gerektiğini gösterdi. Buradan bakarsanız gerisi teferruattır...

Onun için, o gün, bir taşın üzerine çıkararak yaptığı o konuşma ezeli ve ebedi insanlık idealini ifade etmektedir: **“Ey Allah’ın kulları! Kardeş olunuz!”**

Bütün şairler bunu terennüm etti; “72 millet birdir bize” (Yunus Emre).

Bütün ozanlar bunu söyledi: “Gel birlik kavline girelim kardaş” (Aşık Veysel)

Bütün devrimler bunun için yapıldı; Eşitlik, kardeşlik, özgürlük, adalet, birlik...

Gelmiş geçmiş bütün peygamberler, bilgeler, büyük filozoflar hep bunu söyledi.

Artık mesele “Ayinesi iştir kişinin lafına bakılmaz” noktasına gelmiştir. Yani kimin, bizzat ve bilfiil kalkıp bunu yaptığı, yaşadığı ve yaşattığı önemlidir.

Hz. Peygamber Medine’ye geldiğinin ilk yılları başta olmak üzere, tüm Mekke ve Medine hayatı boyunca bunu bizzat ve bilfiil kalkıp yapmış, yaşamış ve yaşatmıştır.

Öyle ki Medine’nin ilk yıllarındaki o **“kardeşlik devriminde”** bir tür komün hayatı yaşandığı bile söylenebilir. Çünkü bugün bırakın 10 ailenin bir ineğin sütünden içerek yaşamasını, komşu komşusundan kaçıyor. Bugünün muhafazakarları, komşusu açken tok

yatar durumda olmamak için olmalı (*ki böyle olduğunu bile sanmıyorum*) tok ve asude semtlere taşınıyor. Böylece komşusu açken tok yatmamış oluyor (!).

İnsanlar bayramlarda kardeşlikten, paylaşmaktan, kaynaşmaktan “tek başına” güneşleneceği kıyılara kaçıyor.

Bazıları “O dönemde yokluk kıtlık vardı, öyle oldu” diyor. Hayır! Bu bir iman, bilinç, ideoloji ve projedir! Çok bilinçli olarak öyle yaşadılar. Mescidin kapısına mal mülk yığıldığı halde peygamberimiz tenezzül etmedi. İstese rahatlıkla Karun olabilirdi, hiçbir engel yoktu. Böyle yapmakla bir toplumun (Medine’nin) harcında neyin yatması gerektiğini gösterdi. Çünkü o usve-i hasene (en güzel örnek) idi.

Medine’ye geldiğinde o taşın üzerinde “**Ey Allah’ın kulları! Kardeş olunuz!**” derken seçim konuşması yaptığını mı sanıyorsunuz?

Öyle ya bu ümmet “Ey Allah’ın kulları kardeş olunuz” diye kurulmadı mıydı?

Şu Ehl-i Sünnet –Şia ayrılığı ne hazindir.

Bu ümmet kıyamete kadar bu ayrılıkla mı yaşayacak?

“Ebubekir mi, Ali mi halife olmalıydı?”

İyi de onlar öleli 14 asır olmadı mı?

Ali Şeriatî’nin dediği gibi ne Hz. Ebubekir Sunnî, ne Hz. Ali Şîî, ne Hz. Musa Yahudi, ne Hz. İsa Hristiyan, ne Budha Budist, ne de Karl Marx Marksist idi. Onların bunlardan haberi bile yoktu. Dirilip gelseler de adlarına yapılanları görseler, acaba ne yaparlardı, merak ediyorum.

‘Her şey biz yaşarken oldu.’

Onun için köke, iyice köke dönmeliyiz. Hani parçalanmış (kabilelere, mezheplere, dinlere, etnik kökenlere, guruplara bölünmüş) Medine’yi yeniden kuran o ilk cümleye: “Ey Allah’ın kulları! Kardeş olunuz!”

“Bölüştük ne varsa ekmeği aşı,harç yaptık şehre sevgiyi barışı

Bağrımızdan çıktı Bilal’in haykırışı,”hayyalesselah, hayyaelfelah” dedik

Hançereler bile anladı da, bir insan anlamadı bizi”

İNSAN VE DÜNYA YAŞAMIMIZ

**Kendisini Allah'ın dini için kullanana "Müslüman",
Allah'ı kendi çıkarları için kullanana "Kafir" denir.**

**Hem Allah'ı hem de insanları kendi çıkarları için kullanan
ise "Münafık"tır.**

**Kafiri Münafıktan ayıran ise, münafığın "daha aşağılık"
olmasıdır.**

**Münafık iki yüzlü değildir, yüzsüzdür.
Bukalemun gibi renk değiştirir...**

İNSAN VE DÜNYA YAŞAMIMIZ

Allah'ım Hak Doğrularımızda Sabit Kıl, Yanlışlarımızdan Doğruya Hidayet Et...

Çok eski çağlardan beri insanların tamamının kendisine ve birbirine sorduğu, fakat bu soruya verilen cevapların kalpleri asla tam tatmin etmediği insanlığın en eski ve derin sorusudur:

” İNSAN NEDİR?, DÜNYA HAYATI NEDİR?, BUNLARIN ANLAMI NEDİR?

İnsan, bu soruların cevabını BİLMEK istemektedir.

Bu kendi varoluşuna ait en önemli soruyu BİLMEK hem de EMİN BİR ŞEKİLDE KESİN OLARAK BİLMEK arzusundan dolayı, bu varoluş sorusuna ve altından türeyen onlarca ilişkili soruya kadim uygarlıklardan beri birçok cevaplar verilmiştir. Ancak bu sorulara verilen cevaplar mantıklı önermeler içerse de mutlaka **“ispat edilemeyen”** bölümleri olmuş ve bu nedenle asla üzerinde anlaşılamayan ve kalpleri tam tatmin etmeyen cevaplar olarak kalmışlardır.

Peki insanlık kendisi için bu kadar önemli bir soruya neden cevap bulamamaktadır? Ya da bulunan cevaplar neden herkesin üzerinde anlaşabileceği bir kesinlik oluşturamamaktadır? Tarih boyunca, felsefecilerin, din adamlarının, bilim adamlarının her birinin kendi paradigmaları bazında verdikleri cevaplar, bırakın diğerlerini kendi grupları içerisindeki insanları hatta kendilerini bile asla tam tatmin etmemiştir. Bu durum cevapların hala TAM BİLİNEMEMEK pozisyonunda kalmalarına neden olmuştur.

Din adamlarının: “Tanrı dünyayı ve insanı yarattı, imtihan ediyor, insan tekamül ediyor, kendisine ibadet etsinler diye yarattı, kendisini bilsinler diye yarattı” ve benzeri cevapları üzerinde düşünen insanlar tarafından çelişkiler içermesi ve asla İSPAT EDİLEMEMESİ, bu nedenle de bir dine inananları bile asla tam tatmin edememesi nedeni ile,

Felsefecilerin: “İnsan varoluşu tıpkı bu evren ve içindeki her şey gibi saçmadır ya da İnsan Tanrı'nın suretidir ya da İnsan evrenin istisnasıdır v.b.” cevapları da aynı nedenlerle havada kalmaktadır.

Ateist Bilimcilerin: ” Her şey rastlantısal olarak olmuştur, insan da bu rastlantıda olan türlerden birdir, evrimleşerek diğerlerinden farklı olan ZEKASI ile yaşamaktadır, ölüp gitmekte ve her şey gibi tekrar toprak olarak madde döngüsüne katılmaktadır v.b.” cevapları da kendilerini bile tatmin etmekten aciz kalması, birçok çelişkiler içermesi ve asla İSPAT EDİLEMEMESİNDEN dolayı kalpleri mutmain edememektedir.

Konu ile ilgili verilmiş tüm cevaplar için kısa bir araştırma yapılırsa aşağı yukarı üstte özetlediğim genel çerçeve etrafında dönen cevaplar olduğu görülecektir.

Yeryüzünde mucizelere imza atan İnsan ; uzayı, galaksileri, okyanusların derinliklerini keşfeden, maddenin atom altına kadar inebilen ve tanımlayabilen, inanılmaz karmaşık aletler yapabilen İnsan, neden bu KENDİ VAROLUŞU SORUSUNUN VE BU DÜNYA HAYATININ ANLAMININ CEVABINI BİLEMEMEKTEDİR?

5.000 yıldır verilen tüm cevaplar neden asla herkesi tatmin edememektedir?

Asıl önemli olan verilen cevapların herkesi tatmin edememesi ve ispat edilememesi değildir. Zaten bu tip konularda bütün herkesi tatmin edecek yani İSPATLANACAK bir önerme sunulması İMKANSIZDIR. Asıl mesele, aynı paradigmada bulunan yani aynı kimlikte (*din sahipleri, felsefeciler, ateistler, bilimciler vb.*) olduklarını beyan eden grupların verdikleri cevapların kendi içlerinde tamamını ya da en azından bir mensubunu hatta cevabı verenin kendisini bile “TAMAM CEVAP BUDUR TAM TATMİN OLDUM” dedirtememesidir. Bir görüşün, bir cevabın aynı paradigmada olanlarca TAM TATMİN OLARAK BİLİNMESİ yeterlidir.

SORU’NUN İÇERİĞİ VE KONUSU

İnsanların en büyük yanılgılarından biri de, bu dünya hayatındaki her olayı, her konuyu BİLMEK YA DA BİLMEMENİN konusu zannetmeleridir.

Bu dünyadaki her şey BİLMEK ya da BİLMEMENİN KONUSU değildir. İnsan içinde yaşadığı toplumda ailesinde, ilişkilerinde birçok şeyi BİLEMEZ, zaten onlar BİLMENİN YA DA BİLMEMENİN konusu değillerdir. İnsan bunu hiç yadsımadan yaşar ve lakin bilinç düzeyinde düşünemez ve bilinçaltında HERŞEYİN BİLİNEBİLECEĞİNE YANI İSPATLANABİLECEĞİNE ait bir zanla hayatına devam eder. Bunu sürekli düşünseydi normal yaşantısına devam edemez ve paranoya insanın en belirgin özelliği, karakteri olurdu. Bilmek ya da Bilmemenin konusu olmayan şeyleri, bilmek için yani ispat etmek için çabaladıkça bunalıma düşmesinin temel sebebi budur.

Bilmek ya da Bilmemek bir konunun İSPAT EDİLEBİLİR yani % 100 kesin kanıt ya da % 100 kesin ret olmasıdır, % 99,99 veya % 0,01 ihtimal içeren hiç bir şey İSPAT EDİLMİŞ DEĞİLDİR. Bir konu, bir önerme İSPAT EDİLEBİLİYORSA bilmek ya da bilmemenin konusu olabilir ve bu dünyada İSPAT EDİLEBİLEN ve İSPAT EDİLEMEYEN konularla beraber yaşarız. İkisi arasındaki farkın “farkına varamayanlar” tarih boyunca çatışmışlardır. Özellikle “Bilimciler”, aslında farkında olmadan bu gerçeği şüursuzca ve lakin rekabetçi bir dille ve İSPAT EDİLEMEYENLERİN asla bu dünyada söz konusu olamayacağını söyleyerek “savunmuşlardır”. İspat edilemeyenlerin BİLMEK YA DA BİLMEMENİN BİR KONUSU OLMADIĞINI öyleyse NEYİN KONUSU OLABİLECEĞİNİ SORMAYI UNUTMUŞLARDIR.

Konunun mihenk taşı burasıdır:

“BAZI ŞEYLER BİLMEK YA DA BİLMEMENİN KONUSU DEĞİLSE NEYİN KONUSUDUR?”

Bu soruyu sorabilselerdi aslında birçok konuda ANLAMSIZLIĞI ortadan kaldıracabilecek bir yola girebilirlerdi.

Biraz üzerinde düşünelim ve somut örneklerden gidelim. Mesela insan “anne” dediği o kadının kendi annesi olduğunu asla % 100 bilemez yani İSPAT EDEMEZ. İşte bu konu yani kişinin ANNE dediği insanın onun annesi olması, BİLMEK YA DA BİLMEMENİN bir konusu değildir.

Üzerinde düşünelim, o anne dediğimiz insanın GERÇEK ANNEMİZ OLDUĞUNU % 100 BİLEBİLİR MİYİZ? yani bunu İSPAT EDEBİLİR MİYİZ?. Asla edemeyiz.

Verilebilecek en mantıklı cevap “DNA TESTİ YAPTIRIRIM” olacaktır ve lakin işin ilmini bilenler DNA testlerinin en fazla % 92 ile % 99,2 arasında bir DOĞRULUK TAHMİNİNDEN (kuvvetli tahmin-kuvvetli zan) başka bir şey olmadığını ve bu nedenle asla BİLİMSEL İSPAT (yani % 100 ispat) olamayacağını farkındadırlar. DNA testi ile bir kişinin sadece annemiz olmadığını % 100 ispatlayabilirsiniz ve lakin olduğunu % 100 ispatlayamazsınız, bilimsel kabul budur.

İşte insan asla % 100 İSPAT EDEMEYECEĞİ yani BİLEMEYECEĞİ o kadına anne diyerek bir ömür boyu YAŞAYABİLİR ve bu bir sorun teşkil etmez, çoğu insan bunu DÜŞÜNMEZ BİLE.

Başka bir Örnek: Şu an aramızda yaşayan hiç bir İnsan, İstanbul’un 1453 senesinde Padişah II. Mehmet tarafından ele geçirildiğini BİLEMEZ yani % 100 ispat edemez hatta o isimde öyle bir insan yaşadığını dahi İSPAT EDEMEZ. Getireceği her yazılı metin için, arkeolojik belge için “bunlar başkaları tarafından uydurulmuş metinlerdir” ya da “bunlar kulaktan kulağa anlatılan halk efsaneleridir” cevabı ile karşılaştığında aciz kalır yani % 100 İSPAT EDEMEZ.

Ya da: Karşımızdaki bizi sevdiğini söyleyen insanın gerçekten bizi sevip sevedemediğini BİLEMEYİZ yani % 100 İSPAT EDEMEYİZ, bu hepimizin apaçık yaşadığı durumlardan bir durumdur.

Evet, bunlar ve benzeri binlerce konu insanın yaşadığı hayatta asla BİLEMEYECEĞİ yani % 100 İSPAT EDEMEYECEĞİ konulardır ve lakin insan bunlarla yaşayabilir hatta çok emin olarak da yaşayabilir asla ispat edemese de. Çünkü başka bir alandan argümanı, “**desteği**” bulunmaktadır.

BİLMEK ya da BİLMEMENİN konusu olan önermelerden de örnekler verelim:

Birisi bize şöyle bir önerme sundu diyelim : “Su, normal şartlar altında yani deniz seviyesinde 20 Santigrat derece 1 atmosfer basınçta ısıtılırsa 100 Santigrat derecede

kaynar ve buhar fazına geçer” işte bu BİLMEK ya da BİLMEMENİN BİR KONUSUDUR yani % 100 ispat edilebilir. Elimize aldığımız bir çaydanlık suyu o şartlarda ısıtırız ve içindeki termometrenin 100 Santigrat dereceyi gösterdiğinde suyun buhar fazına geçtiğini ispat ederiz. Artık bu önermenin doğruluğunu BİLİYORUZDUR.

Ya da tersinden birisi bize şöyle bir önerme sunduğunda: ” İnsan 100 metre yüksekliğinde bir kuleden atlayıp kollarını çırdığında uçar”. Bu ÖNERME DE BİLMEK YA DA BİLMEMENİN KONUSUDUR. Bu iddianın sahibi bu denemeyi yapar ve YANLIŞ olduğunu % 100 İSPATLAR yani artık BİLİRSİNİZ.

Benzer örnekler milyarlarca çoğaltılabilir. İşte bunlar BİLMEK YA DA BİLMEMENİN KONUSU OLANLARDIR.

Dikkat edildiyse, BİLMEK YA DA BİLMEMENİN KONUSU OLAN ŞEYLER % 100 İSPAT EDİLEBİLMEKTE VE HERKES TARAFINDAN GÖZLEMLENEBİLMEKTEDİR.

Bilmek ya da bilmemenin konusu olan şeyler için anahtarımız DENEYSEL İSPAT yöntemidir. BİLİM bu konuda muhteşem bir araçtır, hatta bilmek ya da bilmemenin tüm anlamına BİLİM diyebiliriz.

Peki ya Bilimin KONUSU OLMAYAN, cevap veremediği ya da eksik cevap verebildiği ya da yanlışa ve çelişkiye düştüğü konular?

İşte bu hayatta BİLMEK ya da BİLMEMENİN KONUSU OLMAYAN ŞEYLER NEYİN KONUSUDUR? sorusuna tüm yukarıdaki örnekleri ve bütün hayatımızı kuşatan alan olarak:

“Bilmek ya da Bilmemenin konusu olmayan şeyler “GÜVENMEK YA DA GÜVENMEMENİN KONUSUDUR” cevabını veriyoruz.”

Peki bilmek ya da bilmemenin aracı DENEYSEL İSPAT ise GÜVENMEK YA DA GÜVENMEMENİN ARACI NEDİR?

Bu soruya da gerçek hayattan örnekler ile cevap arayalım:

KİME GÜVENİRİZ? KİME GÜVENMEYİZ? NEYE GÜVENİRİZ? NEYE GÜVENMEYİZ?

İç dünyamızdaki ve karşılaştığımız olaylardaki tecrübemiz bize hemen yanıtı verecektir:

İnsan, TUTARLI ve SÜREKLİ olana GÜVENİR, ÇELİŞKİLİ/TUTARSIZ ve ÇİFTE STANDARTLI OLANA olana GÜVENMEZ.

İki arkadaşımızı düşünelim, ikisiyle de uzun zamandır samimi olarak yaşadığımızı ve birçok konuda ortak paylaşımlarımız olduğunu kabul edelim. Bu arkadaşlarımızdan birinin hiç yalan söylemediğini, sözleri ve davranışları arasında hep tutarlı olduğunu, asla

kimseyi aldatmadığını biliyor olalım. Diğerinin ise, sık yalan söylediğini, sözleri ile davranışları arasında çok çelişkili bir insan olduğunu ve sık sık insanları aldattığını biliyor olalım. Bu iki arkadaşımız ayrı ayrı gelip bize ” bana 1.000 TL borç ver haftaya kesin ödeyeceğim” dedi.

Hangisine GÜVENİRİZ? İmkanımız varsa ve kendi iyiliğimizden dolayı belki ikisine de o borcu veririz ve lakin ilkinde içimizde bir GÜVEN duyarak ancak ikincisine karşı bir ŞÜPHE ve asla GÜVEN DUYMAYARAK veririz.

O kadının annemiz olduğunu asla İSPAT EDEMEMİŞTİK, ancak bir ömür boyu onun annemiz olduğuna GÜVENİRİZ, bize bu güveni oluşturan onun ANNELİK KONUSUNDAKİ sözleri ve davranışları arasındaki TUTARLILIKTIR ve SÜREKLİLİKTİR. Güveniriz.

Karşımızda bizi sevdiğini söyleyen insanın sözleri ve davranışları TUTARLI ve SÜREKLİ ise bu konuda ona GÜVENİRİZ, değilse asla GÜVENMEYİZ.

İnsanlarda GÜVENMEK YA DA GÜVENMEMEK sonucunu oluşturan, kişiler ve olaylar hakkındaki ÇELİŞKİSİZLİK/TUTARLILIK ya da ÇELİŞKİ/TUTARSIZLIK ve bu durumlardaki SÜREKLİLİKTİR. Bu durum, GÜVENMEK ya da GÜVENMEMEK konusu olan şeylerde en az deneysel ispat kadar büyük bir araçtır, anahtardır.

TUTARLILIK/ÇELİŞKİSİZLİKTEN kasıt: UYUMLU OLMASI,

SÜREKLİLİKTEN kasıt: duruma göre, koordinatlara göre, öznelere göre DEĞİŞMEMESİ yani ÇİFTE STANDART İÇERMESİ demektir.

Güvenmek ya da Güvenmemek, sonuçları asla % 100 ispat edilemeyen konulardır. Zaten ispat edilebilen şeyler olsalardı BİLMEK ya da BİLMEMENİN KONUSU OLURLARDI.

1. Ayet: İnsanları sadece sözlerine ya da davranışlarına göre değerlendirme, hem sözleri hem davranışlarındaki TUTARLILIĞA ve bundaki SÜREKLİLİĞE göre değerlendir, asla yanılmazsın. Olayları, sadece hakkında anlatılanlara ve anlık subjektif tezahürlerine göre değil, hem anlatılanlara, hem somut sonuçlarına, hem de objektifliğine ve zamanın yok edemeyişine göre değerlendir, asla kandırılmazsın.

Bölümün sonucu:

İnsan ve Dünya hayatının anlamı hakkındaki bu kaos, insanların bu konuyu BİLMEK ya da BİLMEMENİN bir konusu olarak düşündüklerindedir ve zaten binlerce yıldır İSPAT EDİLEMESİ ve asla İSPAT EDİLEMAYECEK OLMASI bu nedenledir. Üzerinde anlaşılabilmesi bu nedenledir. Oysa bu konu, tamamen GÜVENMEK ya da GÜVENMEMENİN konusudur.

Bu konuda bugüne kadar verilmiş cevapların, kendi gruplarındaki insanları dahi tatmin edememesinin ilk sebebi bunun İSPAT EDİLEBİLİR bir şey olduğu ön kabulü ve ardından verilen cevaplardaki TUTARSIZLIK / ÇELİŞKİLER ve SÜREKLİLİK arz edememeleridir.

Verilecek cevabın dünyadaki tüm koordinatlara (*Cinsiyet, Zaman, Mekan, Çağ, Irk, Dil, Sosyal statü, Aile, Toplum, Devlet, v.b.*) çelişkisiz hitap edebilen ve bunda SÜREKLİ olup hiç bir ÇİFTE STANDART içermeyen bir cevap olması durumunda, işte o zaman bu cevap GÜVENİLİR bir cevap olacaktır. Aksi takdirde doğru kulvarda (*güvenmek ya da güvenmemenin sorusu olarak kabul edilmesi halinde*) bile verilmiş bir cevap olsa da asla GÜVENİLMEZ bir cevap olarak kişileri tatmin etmeyecektir.

İNSAN VE DÜNYA HAYATININ ANLAMI İÇİN VERİLEN CEVAP

İnsanların büyük çoğunluğu MANTIKLI ile HAK (*sarsılmaz kesin doğru*) kavramlarının anlamlarının AYNI OLDUĞUNU ZANNETMEKTE yani aralarındaki büyük farktan gaflette bulunmaktadırlar. Her mantıklı önermenin ya da halin ya da cevabın HAK/DOĞRU olduğunu düşünerek yaşamakta ve bunun sonucunda sık sık hayal kırıklıklarına uğramaktadırlar. Üzerine yemin dahi edebilecekleri doğru dedikleri şeylerin bir süre sonra yanlış olduklarını görmelerinin ve bunalıma girmelerinin başlıca sebeplerinden biri bu durumdur.

Her mantıklı olan önerme asla her zaman HAK – DOĞRU olan önerme demek değildir ve lakin her HAK aynı zamanda mantıklıdır. Bir örnek üzerinden gidelim:

100 kişiyiz ve kaşımızda 1 metreküp hacminde kilitli bir sandık bulunmakta. Hepimize şu soru soruluyor:

” Bu kilitli sandığın içinde bildiğiniz sadece bir tür MEYVE var. Sence hangi meyve vardır içinde?”

İşte bu soruya aşağıda verilen cevapların hepsi MANTIKLIDIR.

- ELMA , ARMUT, ÜZÜM, KAYISI, MUZ, ÇİLEK

Onlarca meyvenin ismi sayılabilir ve sayılan bu meyve isimlerinin HEPSİ MANTIKLI CEVAPLARDIR. Ve lakin bütün bu mantıklı cevapların içerisinde sadece bir tanesi DOĞRU yani HAK cevap diğerleri mantıklı olmasına karşın YANLIŞ yani BATIL cevaplardır.

Kilitli sandığın içerisinde olan meyve ÇİLEK'tir. Bu cevabı verenlerin cevabı hem mantıklı hem HAK cevaptır, diğer cevaplar mantıklı olsalar dahi YANLIŞ/BATIL cevaplar olmuşlardır.

2. Ayet: Hak bir tanedir, Batıl bir tane olmak zorunda değildir.

İşte dünya hayatında insanın karşılaştığı her durumda bu geçerlidir. Bir konu hakkında yüzlerce, binlerce, milyonlarca MANTIKLI önerme yapılabilir ve lakin bunlardan sadece bir tanesi HAKTIR diğerleri mantıklı olsalar da BATILDIR.

Not: Kuran'da bunun misali Nuh'un oğludur. Sel gelince, mantıklı bir cevap olan DAĞA SİĞİNARAK kurtulmak yolunu seçmiştir, diğer mantıklı önerme olan GEMİYE binmemiştir. Sonunda sığındığı yani tercih ettiği mantıklı önerme olan dağ onun boğulmasını sadece geciktirmiş (*süreklilik gösterememiş*) ve bu seçeneğin mantıklı da olsa batıl olduğu ortaya çıkmıştır. Gemiye binseydi yani BABASINA GÜVENSEYDİ, hem mantıklı hem HAK olan tercihi yapmış olacaktı. Bunu seçebilmek için elinde, yıllardır yanında yaşadığı, TUTARLILIK, ÇELİŞKİSİZLİK ve bunlarda SÜREKLİLİĞİNE şahit olduğu BABASINA güvenmesi için çok yeterli bir argümanı da vardı. Hem de babası ona " *Oğlum, dağ sadece sel suları seviyesine gelene kadar seni koruyabilir onun da boyunu aşarsa koruyamaz ki, bu çelişkiyi görmüyor musun, oysa bu sapsağlam gemi sular ne kadar yükselse de hep suyun üstünde olacak ve içindeysen asla boğulmayacaksın bu tutarlılığı görmüyor musun*" da demişti.

Örneğimizi devam ettirelim,

Kilitli sandık karşımızda ve biz o 100 kişi, hiç birimiz sandığın içinde hangi meyve olduğunu bilmiyoruz (Agnostik durum)

İçimizden bazıları çıkıyor ve o sandıkta ne olacağına dair önermelerde bulunuyor. İçinde hangi meyvenin olabileceğine dair görüşlerini anlatıyor. Sonuçta bu analizleri yapıp bir sonuca ulaşan kişiler var ve;

Tam bu esnada içeriye babamız giriyor, yanımıza geliyor ve:

" Yavrum bu sandıkta ÇİLEK var diyor, sen cevabını ÇİLEK olarak yaz"

"Neden baba, neden senin dediğini cevabım olarak yazayım, senin bu sandığın içinde ne olduğunu bildiğini nereden bileyim, neden bu riske gireyim, hem öyle olsa bile bu cevabı ben vermiş olmam ki senin bana verdiğin kopya ile kazanılmış bir ödül benim hak ettiğim bir ödül olmaz ki, ya aynı durum ile yanlış cevap verenler bu onlara da bir haksızlık olmaz mıydı"

" Haklısın yavrum, çok haklısın ve bu şartlar altında sen o sandıkta ne olduğunu BİLMEK yani İSPAT ETMEK ile imtihan olduğunu zannediyorsun oysa soruya dikkat etseydin senden istenenin bu olmadığını görecektin "

"Soru şöyleydi: " Bu kilitli sandığın içinde bildiğiniz sadece bir tür MEYVE var. Sence hangi meyve vardır içinde? "

“Evet baba işte bu yüzden dedim, bana asla ispat edemeyeceğim bir konuda bir soru sorulsa ve bunu ispat edemedim diye ceza verilse ya da sallayarak ya da birinden kopya çekerek öylesine savurduğum bir cevap tutmuş olup da ödül verilse ve diğer sallayanlara ceza verilse bu adil olur muydu? Böyle bir şey çelişkili, çifte standartlı yani zalimce olurdu.”

“Tamam evlat işte birinci sorunun HAK cevabını verdin, bu cevap ile AKLININ-FITRATININ-VİCDANININ (*Fuad-Basar-Sem'a*) yani seni diğer tüm canlılardan ayıran tek özelliğinin hakkını vermenin ilk adımını geçtin ve şimdi aslında neyle imtihan olduğunun yani gerçek sorunun sana sorulmasını hak ettin, bu hakedişin, bu soruya değer vermen, sürekli düşünmen, cevabı araman ve anlamsızlığın karşısında savaşman idi”

” Nedir benden istenen, asıl soru ne peki? “

” Oğlum, o sandıkta ÇİLEK var, sandığı yapan ve içindeki meyveyi koyan bana gösterdi, ben gözlerimle gördüm Çilek kondu o sandığa, yaz kağıdına ellerinle, cevap: Çilektir diye ”

“Babacığım, seni kırk yıldır tanırım, asla yalan söylediğini görmedim duymadım, hiç bir zulmüne adaletsizliğine şahit olmadım, anlattıkların söylediklerin hep doğru çıktı, bana ve ailemize asla ihanet etmedin asla bizi aldatmadın asla çifte standart yapmadın, hep iyiyi doğruyu söyledin ve yaşadın, aleyhimize de olsa asla yalan söylemedin asla sözlerini değiştirmedin. İş yerinde çalışırken, arkadaşların ile otururken, ailemiz içinde, sokakta, her zaman her durumda, korkmuş da olsan, kızgın da olsan, üzülmüş de olsan, sevinçli de olsan, zengin ya da fakirken de, sağlıklı ya da hastayken de sen hep böyleydin, o nedenle **SANA GÜVENİYORUM** ve cevabımı çilek olarak yazıyorum ve bana bu güveni sağladığın için sana teşekkür ediyorum”

” İşte oğlum, hepimize sorulan ana soru budur, anlamımız budur bu dünyada ve bu dünyanın içindeki her şey bizim bu anlamımızı gerçekleştirebilmemiz için oluşturulmuş muhteşem bir dekordur. Bizi bütün canlılardan ayıran **FUAD-BASAR-SEM'A** ile her yerde, her zaman, her şartta, her koordinatta, her durumda **BİLİNECEKLERİ BİLMEK ve GÜVENİLECEK OLANA GÜVENMEKTİR**, diğerlerini eleyip atabilmektir.”

İnsan ve Dünya Hayatının Anlamı konusunda, bu güne kadar verilmiş bütün cevapları ve önermeleri, korkmadan, cesurca, sormadık soru bırakmadan, beline bütün darbeleri indirerek, didik didik inceleyen bu çalışmanın sahipleri, bütün bu önermelerde ve cevaplarda mutlaka çelişkiler ve çifte standartlar, sürekli olamama halleri bulmuş ve elemiştir. Bu cevaplar içinden SIFIR ÇELİŞKİLİ yani TAM TUTARLI ve asla hiç bir koordinata göre değişmeyen, sabit, muhkem ve mükemmel adil yani SÜREKLİ yani HAK-DOĞRU cevabın yalnızca alemlerin Rabbi olan Allah'ın cevabı olduğunu görmüş ve buna **GÜVENMİŞTİR GÜVENMEKTEDİR.**

İşte bu cevap, İnsan'ın, bütün olaylarda, bilebilmenin de imkansız olduğu konularda dahi kendisini tüm diğer varlıklardan ayıran **AKIL-FİTRAT-VİCDAN** (*Kuran'ın tabirleri ile FUAD-BASAR-SEM'A = KALB*) imkanını, hayatı, olayları, evreni ve tüm içindekileri, haberleri, sözleri, çevresini, kendisini, duygularını, hayat ve din adına yazılmış söylenmiş ulaşabildiği bütün her şeyi ve Vahiy Kitaplarını yani kendisine başarması için verilmiş tüm imkanları kullanarak, bunların hem kendilerindeki, hem kendi aralarındaki, hem de bütün bir hayat ile **ÇELİŞKİSİZ TUTARLI SÜREKİLİK** gösteren anlamına ulaşmasıdır. Bunu gördükten sonra diğer tüm mantıklı ama çelişkili ve süreksiz olanları terk edip bu hakkın yanında yer almak ve ona uygun yaşayarak bu dünyadaki amacını gerçekleştirmektir.

Ve bu evren, dünya ve dünya hayatı da, bu muhteşem dekoru, senaryosu ve tüm koordinatları ile insanın bu amacını gerçekleştirmesi için yaratılmış ve dizayn edilmiş kusursuz bir sahnedir.

İNSAN KAVRAMININ KURAN'A GÖRE TARİFİ ve TANIMLANMASI

M.S. 7. YY'da Hz Muhammed Peygamber(sav)'e indirilen ve ed-din İslam'ın yani Allah'ın değişmez değerler sisteminin o koordinatlardaki tezahürü olan el-Kuran vahyi, bunu işiten ve şahit olan tüm insanları gerçek hayat amacına kılavuzlamak ve buna uygun yaşamaları halinde ebedi mükemmel hayat olan Cennet hakkını kazanacaklarını müjdelemek amacını gözetmektedir.

El-Kuran vahyi de tıpkı tüm öncekiler gibi, insana bu gerçek amacını anlatırken yanında düşünebileceği, kullanarak çelişkisiz anlama ulaşabileceği bilgiler ve olaylar da aktarmıştır. Müslümanlarca da kabul edilmiş yanlış ümmet düşüncesinden ve bunun sonucu oluşan dünyevi komplekslerinden kaynaklanan abartılmış yorumlarını dışarıda bırakırsak, Kuran'da tabi ki insana, evrene, dünya ve içindekilere dair – *indiği ilk dönemdeki insanların da anlayabileceği basitlik ve netlikte* – bilgiler mevcuttur. Bu bilgiler asla bir biyoloji, astronomi, kimya, fizik, matematik, genetik v.b. bilim dallarının tüm detaylarını kapsamaz ve zaten bir hidayet vahyi olan el-Kuran bu konular ile de uğraşmaz. Manevi (Metafizik) konularda da o dönem insanların algıları, düşünce sistematiikleri ve kullandıkları dil ve jargon üzerinden **Hakkı anlatır**.

Bütün bu bilgiler ışığında, doğru bir zikirde (paradigma) ve samimi bir niyetle dosdoğru bir insan olabilmenin derdine düşmüş kişilere, insan ve dünya hayatı kavramlarının da temel ve çok net anlamlarını açıkça gösterir. Hayatın kendisi, olaylar, duygular ve tüm her şeyle birlikte **ÇELİŞKİSİZ ve SÜREKLİ** cevabı teyid eden bir muhkem referans dizisi sunar.

Öncelikle şunu belirtmek gerekir ki, Kuran'da tarif edilen İnsan kavramı, insanların büyük çoğunluğunun zannettiği gibi ne MUTLAK NEGATİF (*hristiyan önerme, mistik doğu önermeleri v.b.*) ne de MUTLAK POZİTİF (*doğu tasavvurları, panteist önerme v.b.*) bir

anlama sahip değildir. Tam aksine bütün bu potansiyelleri yüklenmiş ve istediği her yöne gidebilecek bir donanım ile donatılmış ve başlangıcında **NÖTR** bir varlığı ifade eder.

Kuran’da tarif edilen el-İnsan kavramı, aynı zamanda, ne SAF BEDEN (*ateist önerme*) ne SAF RUH (*hint alt kıtası önermeleri, animist ve panteist önerme*) ne de BEDEN+RUH (*hristiyan-müslüman-yahudi önermeleri*) tarifleri gibi bir anlama sahip değildir. Tam aksine İnsan’ı hiç bir zaman parçalayarak indirgemez ve oldukça farklı bir tarif yapar ve bu tarifi DÜNYA HAYATI için kullanır.

Bu açıklamadan sonra Kuran’ın detaylı İnsan tarifine geçebiliriz:

İNSANIN BİYOLOJİK YARATILIŞI

Bu bölümde öncelikle, yeryüzünde yaşayan insanların – bu Hakka şahit olanlar hariç – geri kalanının çok büyük bir algı ve anlamlandırma hatasını gözler önüne sermeliyiz. Bu hatanın merkezinde olan kavram AKIL kavramı ve bu kavrama yüklenen genel anlamdır.

“AKIL sadece insana mahsustur, insan dışındaki canlılarda akıl yoktur” önermesi yanlış bir önermedir. Burada aslında doğru bir önerme yanlış bir kavram ile anlatılmaya çalışılmaktadır. AKIL derken kast edilen BEYİN FONKSİYONU – ZEKA denilen olgudur. Bu olgunun sadece insana ait olmadığı çok açık olduğu halde insanlık bu genel geçer kavramlaştırmayı kabul etmiş ve bu şekilde kullanmaktadır. Belki bu beyin fonksiyonu SEVİYESİNDE, insan, bu dünyadaki varlıklar arasında uzak ara öndedir ve lakin insana görece “düşük” olsa da diğer canlılarda da bu fonksiyon mevcuttur. Basitçe çevremizdeki köpeklere, kedilere, atlara, yunuslara, kurtlara, kargalara, farelere ve diğer hayvanlara bakarsak bunun ne kadar doğru olduğunu zaten bilmekteyiz. BEYİN ZEKASI canlının fizik bedenini yöneten bir programdır ve tamamen biyolojik bir sistemdir (*sinirler, nöronlar, hücreler, dokular ve diğerlerinden oluşur*).

Bu beyin zekası işlevini yerine getirmek için bir DIŞ TAHRİK EDİCİYE ihtiyaç duyar, hayvanlarda ve “deli-akıl hastası” denilen kişilerde bu dış tahrik edicinin adı İÇGÜDÜLER’dir. (*Kuran’ın tabiri ile bunlar da Vahiy’dir o canlıya. “Rabbin bal arısına vahyetti” örneğinde olduğu gibi*) Akıl hastası denilen kişiler de beden fonksiyonlarını hiç tereddüt etmeden yerine getirirler, yani acıkınca yemek yerler ve ekmeği ağızlarına atar suyu ağızları ile içerler, kulaklarından ya da gözlerinden sokmaya çalışmazlar, uykuları gelince uyurlar, üreyebilirler, dış tehdit algısında savunmaya geçerler hatta saldırabilirler. İşte bu temel beden fonksiyonları BEYİN ZEKASININ, İÇGÜDÜLER ile harekete geçirilmesi ve bedene BEYİN ZEKASI tarafından verilen komutların sinir, kas ve iskelet sistemi vasıtası ile yerine getirilmesidir. Bunun İNSAN için tüm varlıklardan AYIRICI BİR ÖZELLİK OLMADIĞI kesindir.

Tüm canlılar için, hayat fonksiyonları, yaşadığı fizik çevre ve fizik ihtiyaç kombinasyonunun gerektiği seviyede BEYİN ZEKASI vardır. Bir istavrit balığı ile bir

köpeğin beyin zekası arasındaki fark ile bir İnsan ile bir köpek arasındaki beyin zekası farkı bunu açıkça ifade eder. İnsan, hayat fonksiyonları, yaşadığı fizik çevre ve fizik ihtiyaç kombinasyonu en yüksek varlık olduğundan BEYİN ZEKASI EN YÜKSEK varlıktır ve bu durum sadece ve sadece FİZİK DÜNYA HAYATINI DEVAM ETTİREBİLMESİ ile ilgili bir durumdur yani sadece bir DÜNYA KOORDİNATIDIR, insanın ANLAMI ile bir ilgisi bulunmamaktadır. Dolayısı ile insan dahil bütün canlıların bu dünyadaki fizik hayatlarını devam ettirmek için gerekli olan beyin zekası hepsinde yeteri kadar bulunmaktadır, ihtiyaçları ile ilgilidir yani bu anlamda hepsi “eşittir”.

Burada şaşırtıcı bir referans olarak, biyolojik BEYİN ve AKIL kavramlarının İSİM OLARAK Kuran’da asla kullanılmadıklarını da belirtelim. AKIL kelimesi isim olarak kullanılmaz, fiil olarak, FUAD-BASAR-SEM’A’nın “KULLANILMASI, ÇALIŞTIRILMASI” manalarında kullanılır.

Tüm bu açıklamalardan sonra, insanı diğer canlılardan ayıran özelliğin BEYİN FONKSİYONU-ZEKA olmadığını görmüş bulunuyoruz.

Peki o halde nedir insanı bu kadar farklı kılan?

İşte Kuran’da, ADEM FORMUNDAKİ İNSANI TÜM DİĞER VARLIKLARDAN AYIRAN ÖZELLİĞİN “FUAD-BASAR-SEM’A” olduğu belirtilir. Türkçe’ye genelde

FUAD : Kalp-Gönül

BASAR: Gözler

SEM’A: Kulaklar

Olarak eksik çevrilen ve müslümanlar arasında ister Arapça ister Türkçe ister Farsça söylendiklerinde aynı yanlış anlamı oluşturan ve birbirinden FARKLI ŞEYLER zannedilen bu kavramların, ister tek başlarına ister ikili, isterse bu şekilde üçlü kullanımlarında hep aynı anlama geldikleri ve Adem formundaki insanı diğer tüm varlıklardan ayıran tek özelliğin bu olduğu Kuran’da çok açık şekilde anlatılır.

Bu konudaki detaylı analizime geçmeden önce hem ateistlerin hem de ehli kitapların (*veryüzünde bir dine inandığını söyleyenler*) yanlışlığı bir konuyu daha düzeltmek gerekmektedir. Ateistlerin yanlışlığı, insanın ilk andan itibaren biyolojik ve zihni evrim geçirerek bu güne kadar düz bir çizgide geldiği, ehli kitapların ise insanın tek bir formda yaratılarak ve “gelişim göstererek” bu güne geldiği yanlışlığıdır.

Anlaşamadıkları ana nokta, evrimini maymundan mı yoksa Allah tarafından yaratılmış bağımsız bir tür olarak mı gerçekleştirdiği meselesidir. Aslında hak ederek dikkat etselerdi, bilimcilerin Homo Sapiens dediği “akıllı insan-bilen insan” safhasına geçiş ile Vahiy kitaplarında anlatılan ADEM FORMUNA “geçirilişin” aynı şey demek olduğunu

görecektlerdi. Gene hakederek dikkat etselerdi, Adem formuna geçirilmeden önceki atalarının dünya üzerindeki tüm türler gibi başlangıçta BÜYÜK TOHUM (The Big Seed) denen tek bir canlı organizmadan yaratıldığı ve dünya ve içindekilerin 4,57 MİLYAR YILLIK evriminin mükemmel akışında türlerin ayrışarak yollarına devam ettiklerini görecektlerdi. “İnsan maymundan evrilmiştir” sözü biyolojik manada “peki maymun neden evrilmiştir” sorusuna cevap verilmesi gereken bir sorudur, yoksa 6 milyon yıl önceki bir an sanki başlangıçmış gibi kabul edilerek, kendisinden önceki yüz milyonlarca yılı yok saymak gibi asla bilimsel olmayan bir çelişkiye düşülmektedir.

Aslında başta Nazzâm olmak üzere, Câhız, Abdülkadir Bidil, Cabir bin Hayyam, Biruni, İbni Tufeyl gibi müslüman bilginler ve birçok diğer ehli kitap bilginleri de aralarında çok küçük nüsanlar ile ” Dünya içindeki tüm varlıkların yaratılışının bir ” Çekirdek Varlığın (bilimcilerin tabiri ile The Big Seed) evriminden meydana geldiğini ve bitki, hayvan ve insan gibi varlıkların, ilk ana türleri oluştuğunu, her ana türün de kendi içinde, biri diğerine dönüşmeksizin evrimleştiğini ve böylece, bir türün çeşitli üyeleri ve yan türlerinin meydana geldiğini” söylemişlerdir.

Kuran’da basitçe ve net olarak, insanın biyolojik yaratılışı ve evrimi (*tıpkı diğer tüm türlerle birlikte*) şu sıralama ile verilmektedir:

- SU

- TOPRAK

- BALÇIK – PİŞMİŞ TOPRAK (SU+TOPRAK KARIŞMASI VE YÜKSEK RADYASYON VE ISIYA MARUZ KALMA PROSESİ)

- BİTKİ

- HAREKETLİ CANLI (BEŞER)

Bu seviyeye gelmiş İnsan, diğer canlılar gibi içgüdüleri (vahiy) ile yiyip içmekte, avlanabilmekte, üreyebilmekte yani dünya üzerinde tamamen fiziksel bir varoluş ile yaşamaya devam etmektedir.

Tam bu noktada, insan evriminin – yüz milyonlarca yıllık bütün süreç göz önüne alındığında – günümüzden çok kısa bir süre önce (*tahminen 30 ila 50 bin yıl bile denebilir*) insan denilen canlıda çok büyük bir değişikliğin meydana geldiğini biliyoruz. Beyinsel zekasının yanında ondan çok daha farklı bir şeye sahip olduğunu görüyoruz. Kuran’da bütün bu sürecin ve en sondaki bu insanı tüm diğer canlılardan FARKLI duruma getiren büyük değişikliği aşağıdaki ayetler ile görebiliyoruz:

1. Faz = Su

O inkâr edenler görmüyorlar mı ki, başlangıçta göklerle yer, birbiriyle bitişik iken, biz onları ayırdık ve her canlıyı SU'DAN HAYAT SAHİBİ KILDIK. Yine de onlar güvenmeyecekler mi? (Enbiya-30)

Allah, her canlıyı sudan yarattı. İşte bunlardan kimi karnı üzerinde yürümekte, kimi iki ayağı üzerinde yürümekte, kimi de dört ayağı üzerinde yürümektedir. Allah, dilediğini yaratır. Hiç şüphesiz Allah, her şeye güç yetirendir. (Nur-45)

Ve, sudan bir beşer yaratıp, onu, kalıcı bir tür ve akrabalık hiyerarşisine sahip bir düzene getiren O'dur. Senin Rabbin güç yetirendir. (Furkan-54)

Bu üç ayet ve diğer benzerlerinden görüleceği üzere bu dünyadaki tüm canlılar ve insan da sudan başlayarak yaratılmıştır. Ve canlıların türler olarak ayrıştığı belirtilmektedir. İnsan'ın ise hem bir türe dönüştürüldüğü hem de üremesinin ve soyunun devamının rastgele üreme şeklinde değil bir nesep ve akrabalık sistemine göre düzenlendiği belirtilmektedir. Ayrıca bundan önceki süreç olan atmosfer oluşumu, gökler ve yerin bitişikken "ayrılması" cümlesi ile soğuma sürecinin sonunda açığa çıkan gazlar ile dünya atmosferinin oluşmasına işaret edilmektedir.

2. Faz = Çamur (su + toprak) ve Onun ısıtılma tabii tutularak TURÂB denilen bugün yeryüzünün kabuğunun en üst tabakası olan bitkisel toprak haline getirilmesi.

Andolsun, insanı, ısıtılma tabii tutulmuş bir balçıktan yani kuru bir çamurdan yarattık. (Hicr-26)

İnsanı, ateşte pişmiş gibi kurumuş bir çamurdan yarattı. (Rahman-14)

Bu ayetlerde, canlı organizmanın, dünyanın geçirdiği evrelerden, yüksek derecede radyasyon ve ısıya maruz kalarak ortaya çıkan karalardaki forma geçirilişi anlatılmaktadır.

3. Faz = Toprak ve ondan oluşan ilk kompleks canlı Bitkiler

Sizi topraktan yaratmış bulunması, O'nun ayetlerindedir; sonra siz, (yeryüzünün her yanına) yayılmakta olan bir canlı türü oldunuz. (Rum-20)

Oysa O, sizi gerçekten fazlar halinde aşamadan aşamaya geçirerek yaratmıştır. Örneğin, Allah, sizi yerden bir bitki halinde yetiştirmişti. (Nuh- 14 ve 17)

Bu fazda anlatılan, yeryüzü toprağı ve tüm canlıların ondan yaratılması ve insanın da aynı aşamada bitki formunda tüm canlılarla ortak evrimidir. Ayetin orijinalinde geçen ENBAT FİL ARZİ deyimini yeryüzünün ve üzerindeki tüm canlı çiftlerinin yaratılışının anlatıldığı ayetlerde de birebir kullanılmaktadır, örnek olarak aşağıdaki ayete bakabiliriz:

Ve Yeryüzünü yaydık yani Oraya sabit yeryüzü şekillerini verdik ve Orada her şeyi bir ölçü, düzen ve denge içerisinde bitki olarak yarattık. (Kaf-7)

O, gökleri dayanak olmaksızın yaratmıştır, bunu görmektesiniz. Yeryüzüne de, sizi sarsıntıya uğratar diyerek sabit yeryüzü şekilleri verdi ve orada her canlıdan türetip yayıverdi. Biz gökten su indirdik, böylelikle orada her güzel olan çiftten bir bitki bitirdik. (Lokman-10)

4. Faz = Beşer formu yani hareket eden canlı türü olarak insan

Sizi topraktan yaratmış bulunması, O'nun ayetlerindedir; sonra siz, (yeryüzünün her yanına) yayılmakta olan bir canlı türü oldunuz. (Rum/20)

Bütün bu anlatımdan anlaşılan, dünyanın yaklaşık 4,57 milyar yıllık ömründe, tüm canlıların yaratılış evreleri içinde beşer olarak insanın da aynı kadere yani “*sistemli formüllü ölçüye*” uygun yaratıldığıdır.

İşte ateistlerin göremediği, din sahiplerinin ise gördüğü halde klasik paradigmalara kurban verdiği **KIRILMA NOKTASI** tam bu noktadadır.

İnsan, bir beşer olarak yani tüm fiziki fonksiyonları ve bunları çalıştıracak dünyevi fizik ihtiyaçlarını karşılayarak yaşamını devam ettirecek beyin zekası ile doğal çevresinde tıpkı diğer türler gibi uzun milyon yıllar yeryüzünde evrimleşerek gelmiştir. Bugünden 6 milyon yıl öncesine kadar olan ortak geliş her iki grup tarafından da görmezden gelinmektedir. Bu konudaki Kuran'ın Sultan el Mübin ayeti “İnsan” suresinin 1. Ayetidir:

Gerçek şu ki, insanın üzerinden, yaratılış amacına uygun hale gelene kadar, zaman olarak çok çok uzun bir süre gelip geçti.

El- DEHR kelimesi soyut halde ZAMAN demektir,

HÎN kelimesi için Râgıp, Müfredatında şunları yazmıştır:

” Bir nesnenin erişme, varma veya ulaşma, ve husule gelme, meydana gelme zamanı. Müphem belirsiz bir anlama sahiptir. Ancak kendisine izafe edilen ile veya muzâfun ileyh aracılığı ile özel ya da belirli hale gelir”

Dolayısı ile ayette geçen “hiinun min el dehri” tamlaması, zaman olarak, insan için müphem, uzun bir süreyi yani ilk yaratılışın başlamasından İNSANIN YARATILIŞ AMACI İÇİN UYGUN HALE GELMESİ arasına geçen süreyi belirtmektedir. Bu süre yukarıda sayılan yaratılış evreleri süresidir ki bugünkü bilimsel verilere dayalı tahminlerle on milyonlarca yıllık bir süreden bahsedilmektedir.

Dünya üzerinde ilk canlı hayatın başlaması ile günümüzden yaklaşık 30-40 bin yıl öncesine kadar geçen on milyonlarca yıllık süreçten sonra tam bu noktada NE

OLMUŞTUR? İnsan diğer canlılardan nasıl FARKLILAŞMIŞTIR? İşte bam teli tam bu noktadadır.

Beşer insan şeklinde evrimleşmiş olarak o ana kadar yaşayan canlının, bu süreçte beyin zekası, fiziksel görme, duyma, tat alma, koku, dokunma vb. algılarının olduğu açıktır. İşte bu noktada insan diğer canlılarda da olan bu özelliklerinden FARKLI BİR DONANIMA kavuşmuş olmalıdır ki artık karmaşık aletler yapabilme, medeniyetler kurabilme, soyut değerler oluşturabilme, soyut değerler dünyasına göre yargılayabilme yani adalet, merhamet, dürüstlük, erdem, zulüm, kötülük, çelişki, tutarlılık v.b. sistemleri üretebilme ve kullanabilme, bunlarla “ayıklayabilme” yetkinlerine sahip olmuş olsun. Yani yukarıdaki İnsan suresinin 1. Ayetinde belirtilen YARATILIŞ AMACINA ULAŞABİLECEK UYGUN HALE GELMİŞ olsun.

İşte aynı İnsan suresinin devam eden 2. ve 3. Ayetlerinde bu durum açıklanmaktadır: Bu üç ayeti beraberce okuduğumuzda bu bölümde anlatmak istediğimizin net bir özeti verilmektedir:

“Gerçek şu ki, insanın üzerinden, yaratılış amacına uygun hale gelene kadar, zaman olarak çok çok uzun bir süre gelip geçti. Hiç şüphesiz biz onu biyolojik olarak çok kompleks bir sistemle yarattık sonra onu imtihanı için İŞİTTİĞİNİ GÖRDÜĞÜNÜ DEĞERLENDİREBİLEN (FUAD-BASAR-SEM’A sahibi) kıldık. (Yani) kesinlikle, Biz ona HAYAT AMACINI/YOLUNU gösterdik; artık o, ya buna karşılık verir ya da yalanlar.” (İnsan;1-2-3)

Gene tüm bu canlı türü olarak yaratılış sürecini ve kendisine FUAD-BASAR-SEM’A verilerek Adem formuna geçirilişinin tam bir bütünlük ile anlatan diğer bölüm Secde suresinin aşağıdaki ayetleridir:

Ki O Allah, yarattığı her şeyi en güzel yapan ve insanı yaratmaya su ve topraktan başlayandır. Sonra onun neslinin devamını basit bir sperm/yumurta karışımı yoluyla kılmıştır. Sonra onu ‘düzenleyip bir biçime soktu’ ve ona kendi ruhundan üfledi yani sizi fuad-basar-sem’a ile donattı. Bu yaratılış amacınızın karşılığını ne az veriyorsunuz? (Secde/7-8-9)

İşte tam bu noktada insan kendisini diğer tüm canlılardan ayıracak tek özelliğine kavuşmuştur Kuran’ın tabileri ile kendisine:

Allah kendi ruhundan üflemiştir

Bütün isimler kendisine öğretilmiştir

Fuad-Basar-Sem’a verilmiştir

Emaneti yüklenmiştir

Kalu Bela demiştir

Tüm bu tabirler aynı manaya gelmekte yani insanın dünya hayatında sadece fizyolojik olarak yaşayan bir beşer canlıdan ADEM formuna geçirilişini anlatmaktadır.

FUAD-BASAR-SEM'A: İştittiğini, gördüğünü, okuduğunu yani tüm duyuları ile dış dünyadan algıladıklarını ve iç dünyasındaki duygularını beraberce değerlendirebilerek, İYİYİ KÖTÜDEN, HAKKI BATILDAN, ADALETİ ZULÜMDEN ayıklama yetisine sahip bilinç, ve bunlar arasında tercih yapabilecek yetkinlik/irade olarak tanımlayabiliriz. İşte insanı diğer tüm canlılardan ayıran tek özelliği budur. Bu kavramlara (*biyolojik beyin zekasını kastettiğimiz akıl kavramı ile birbirine karıştırmamak şartıyla*), AKIL-FITRAT-VİCDAN da diyebiliriz.

Kuran da bu konu ile ilgili destekleyici ve çeşitli şekillerde açıklayarak anlatan diğer ayetler de aşağıda verilmiştir:

O, sizi FUAD-BASAR-SEM'A ile donatandır; Bu yaratılış amacınızın karşılığını ne az veriyorsunuz. (Müminun/78)

Allah, sizi annelerinizin karnından hiç bir şey bilmezken çıkardı ve umulur ki bu yaratılış amacınızın karşılığını verirsiniz diye sizi FUAD-BASAR-SEM'A ile donattı. (Nahl/78)

O'dur hanginizin salih bir hayat yaşayacağını imtihan etmek için ölümü ve hayatı yaratan. O, üstün ve güçlü olandır, çok bağışlayandır. De ki: "Sizi inşa eden sonra sizi FUAD-BASAR-SEM'A ile donatan O'dur. Bu yaratılış amacınızın karşılığını ne az veriyorsunuz?" De ki: "Sizi yeryüzünde üretip türeten O'dur. Siz O'na toplanıp götürüleceksiniz." (Mülk 2-23-24)

Hakkında bilgin olmayan şeyin ardına düşme; çünkü FUAD-BASAR-SEM'A, ondan sorumlu olur. (İsra/36)

Andolsun, biz onları, sizleri kendisinde yerleşik kılmadığımız yerlerde (*size vermediğimiz güç ve iktidar imkanlarıyla*) yerleşik kıldık ve onlara da FUAD-BASAR-SEM'A ile donatmıştık. Ancak FUAD-BASAR-SEM'A ları kendilerine herhangi bir yarar sağlamadı. Çünkü onlar, Allah'ın çelişkisiz apaçık tutarlı sürekliliğini de gördükleri ayetlerini yalanlıyorlardı. Sonra, alay konusu edindikleri şey, onları sarıp kuşattı. (Ahkaf/26)

ADEM KISSASI ANALİZİ VE İNSANA FUAD-BASAR-SEM'A DONATILMASI

Kuran'ın ana konularından birini oluşturan Adem kıssasının analizi, İnsan'ın bütün bu yaratılış ve Fuad-Basar-Sem'a ile donatılışının mükemmel bir sembolizmle anlatıldığı haliyle aşağıda verilmiştir.

Tüm insanlık kültürlerinde, farklı isimlendirmeler ve semboller ile de olsa ortak bir anlatıma sahip olan İNSANIN ATASI ADEM kıssası, Kuran’da da detaylı ve mükemmel bir sembolizmle anlatılmıştır. Adem kıssasının yer aldığı ayetler: Bakara Suresi 30-37, Araf Suresi 11-25, İsrâ Suresi 61-65, Kehf Suresi 50-51, Ta-Ha Suresi 115-123, Sad Suresi 71-85, Hicr Suresi 28-50 bölümleridir.

Kendilerinden önceki iki ehli kitabın indirgenmiş kabullerinin etkisinde kalan müslüman ehli kitabın da aşırı indirgediği ve çelişkilerle dolu bir mitolojik efsaneye döndürdüğü ve böylece kabul ettiği Adem kıssası, gerçekte insanın biyolojik yaratılışından ve biyolojik evriminden sonra kendisini diğer tüm varlıklardan farklı kılacak olan FUAD-BASAR-SEM’A ile donatılışını ve yaratılış amacının net bir şekilde kendisine öğretilmesini anlatmaktadır.

Kıssanın birinci bölümünde, Allah’ın, yeryüzünde diğer canlılar ile beraber milyonlarca yıldan beri fizyolojik bir doğal yaşam süren İnsan’ı diğerlerinden ayırarak yeryüzüne “Halife” olarak atayacağını bildirmesi anlatılmaktadır.

Bakara suresinin 30-32. Ayetleri arasında konu şu şekilde anlatılmaktadır:

Hani Rabbin, Meleklerle: “Muhakkak ben, yeryüzünde bir halife atayacağım” demişti. Onlar da: “orada bozgunculuk çıkaracak ve kanlar akıtacak birini mi atayacaksın? Ki biz senin her Emrini/Hükümünü yerine getiriyor/itaat ediyor yani seni yüceltiyoruz” dediler. (Allah:) “Şüphesiz sizin bilmediğinizi ben bilirim” dedi.

HATIRLATMA: Bu ayet ehli kitapların “yeryüzünde hiç insan yoktu, Adem cennette yaratıldı ve yeryüzüne indirildi” tezlerinin yanlış olduğunu gösteren ayettir. Ayetin orijinalinde YARATAÇAĞIM cümlesi geçmez. Çünkü bu cümlede Kuran’da kullanılan ve yoktan ya da var olan elementleri kullanarak YARATMAK manalarına gelen Xalaq – İbdâ-Fatara- Enşee fiillerinden hiç biri kullanılmamıştır. Tam tersine insanları bir makamdan diğerine atamak, bir durumdan diğerine geçirmek için Arapça’da dolayısı ile Kuran’da kullanılan CEALE fiili kullanılmıştır. Halifelik bir somut cisim değil bir soyut makam ismidir bu nedenle bununla birlikte kullanıldığında CEALE kelimesi bildiğimiz ATAMAK-MAKAMA GETİRMEK manasında kullanılmış olur. Ayrıca ayette kullanılan Fİ EL ARDİ tamlamasındaki Fİ harfi cerri bu işin DÜNYANIN KENDİ İÇİNDE YAPILACAĞININ ayrı bir delilidir. **Yani halife kılınmak başka bir mekanda yapıp dünyaya gönderilecek değil bizzatihi dünyada yapılacaktır, fiilin mekanı dünyadır.**

Bunun Kuran’dan birer bir örneği İbrahim peygamberin Allah tarafından o bölgenin tüm gelecek kuşaklarına (*Sami topluluklar ya da İbrahim Milleti*) “ÖNDER ATANMASI” ayetidir.

Hani Rabbi, İbrahim’i birtakım kelimelerle denemişti. O da istenenleri tam olarak yerine getirmişti. (O zaman Allah İbrahim’e): “Seni şüphesiz insanlara ÖNDER ATAYACAĞIM”

dedi. (İbrahim) “Ya soyumdan olanlar?” deyince (Allah:) ” (salihler için tamam) ve lakin onlardan Zalim olanları bu sözümün dışındadır” dedi. (Bakara/124)

“ÖNDER ATAYACAĞIM” şeklinde çevirdiğim cümlelerin ayette geçen orijinali ” CAİLÜKE Lİ EN NASİ İMAMEN” dir. Dikkat edilirse burada İbrahim Peygamber’in bir makama geçirilmesi hakkında tam da yukarıdaki ayette kullanılan CEALE fiili ATAMAK manası ile kullanılmıştır.

Önder ATAYACAĞIM (Cailu ke li aen nasi İmamen)

Halife ATAYACAĞIM (Cailu fi el arzi Xalifeten)

Ceale fiilinin bu durumlardaki kullanımını Arapça’da bu şekildedir.

Dolayısı ile ehli kitapların Adem kıssası hakkında iddiaları hem hayatla, hem bilimle hem de yahiyle çelişmektedir ve bu yüzden yanlıştır.

HATIRLATMA 2: Ayette Arapların bir yönetici, kral, padişah manalarında kullandığı MELİK kelimesinin kullanılmayıp XALİFE kelimesinin kullanılması da ayrıca dikkate değerdir. Melik olmak için birinin yerine geçmek, devamı olmak şart değildir ancak Halife olmak için birinin arkasından gelmek ve onun yerine geçmek gerekmektedir, kelimenin yapısı bu şekildedir.

Bu ayette Adem sembolü üzerinden verilen bu hitap Kuran’da genel olarak tüm insanlık için de açık şekilde kullanılmıştır.

O sizi yeryüzünün halifeleri olarak atadı ve size verdikleriyle sizi imtihan etmek için kiminizi kiminize göre derecelerle yükseltti. Şüphesiz senin Rabbin, sonuçlandırması pek çabuk olandır ve şüphesiz O, çok bağışlayandır, çok merhametlidir. (Enam/165)

Yeryüzünde sizi halifeler olarak atayan O’dur. Öyleyse kim inkâr ederse, artık inkârı kendi aleyhinedir. Rableri katında kafir olanlara kendi inkârları gazabtan başkasını arttırmaz ve kafir olanlara kendi inkârları kayıptan başkasını arttırmaz. (Fâtır/39)

Ayrıca ayette, meleklerin bu haber karşısında “dünyayı fesada boğacak ve orada kan dökecek, zalimlikler yapacak birini mi atayacaksınız” demesi dikkat çekicidir. Meleklerin gaybı bilip bilmeme meselesinden önce bu cümlelerin devamında söyledikleri söz aslında İNSANIN ADEM formuna geçirilişinin yani dünyadaki yaratılış amacının hak cevabını da bize öğretmektedir. Melekler şöyle demişlerdir:

“... Ki biz senin her Emrini/Hükmünü/Vahyini yerine getiriyor/itaat ediyor yani seni yüceltiyoruz” dediler.” (Allah:) “Şüphesiz sizin bilmediğinizi ben bilirim” dedi.”

Ve Adem’e **İSİMLERİN HEPSİNİ ÖĞRETTİ**. Sonra onları meleklerle yöneltip: “Eğer doğru sözlüyseniz, bunları bana isimleriyle haber verin” dedi.

Dediler ki: “Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten sen, her şeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın.”

(Allah:) “Ey Adem, bunları onlara isimleriyle haber ver” dedi. O, bunları onlara isimleriyle haber verince de dedi ki: “Size demedim mi, göklerin ve yerin gaybını gerçekten ben bilirim, gizli tuttuklarınızı ve açığa vurduklarınızı da ben bilirim.”

Ve meleklere: “Adem’e itaatkar olacaksınız” dedik. İblis hariç (hepsi) itaatkar oldular. O ise, diretti ve büyüklendi, (böylece) kafirlerden oldu.

Ve dedik ki: “Ey Adem, sen ve eşin bahçede yerleş. İkiniz de ondan, neresinden dilerseniz, bol bol yiyin; ama şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz.”

Fakat Şeytan, oradan ikisinin ayağını kaydırды ve böylece onları içinde buldukları durumdan çıkardı. Biz de: “Kiminiz kiminize düşman olarak çıkın, sizin için yeryüzünde belli bir vakte kadar bir yerleşim ve meta vardır” dedik.

Derken Adem, Rabbinden (birtakım) kelimeler aldı. Bunun üzerine (Allah da) tevbesini kabul etti. Şüphesiz O, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir.

Dedik ki: “Hepiniz oradan çıkın. Bundan sonra size benden bir hidayet geldiğinde, kim benim hidayetime uyarsa, onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır.”

İnkâr edip de ayetlerimizi yalanlayanlar ise; onlar, ateşin halkıdır ve hep ORADA yerleşik kalacaklardır.

Kıssa’da dikkat edilirse melekler, Allah’ın bütün emir/hüküm/buyruklarını yani Vahyettiği her şeyi eksizce yerine getirdiklerini yani yarattığı kainatın ve içindekilerin kusursuzca işlediğini şimdi bir HALİFE atanarak yani bu düzene MUHALEFET EDEBİLECEK KAPASİTEYE SAHİP yani İRADEYE SAHİP bir varlığın neden meydana getirileceğini sormaktadırlar, bunu anlayamamışlardır.

Xalife kelimesi İXTİLAF kelimesi ile aynı kök kelimedir. Bu inceliğe dikkat etmek gerekir. Melik yerine Halife kullanılmasının ikinci nedeni bu olsa gerektir. Meleklerin gaybı bilmesi imkansızdır ve lakin MUHALEFET EDEBİLECEK BİRİSİ demek KAINAT DÜZENİNDE bozgunculuğun muhtemel hale gelmesi demektir. Burada kullanılan MELEKLER tabiri genel algıda BÜTÜN MELEKLER gibi kabul edilmektedir. Burada konuya esas olan Adem ile ilgili meleklerdir ve tabii ki onun bunlara zıt yönü olan İblis-Şeytan metaforudur.

Kötülük-Zulüm-Günah kavramları Adem ile ilgili yani bu dünya ile ilgilidir, Allah’ın katında bunlar yoktur, dünyaya hastır ve her bir Adem’in imtihanı tamamlandığında onun Şeytanı “**cehenneme atılır**” yani yok edilir. Kişi onunla birlikte mi olacak yoksa ondan

kendini kurtarmış olarak TEZEKKA cennetine mi girecek bu Adem'in tercihi ile belirleyeceği kendisinin sonucudur.

Adem'e İSİMLERİN TAMAMININ ÖĞRETİLMESİ (ESMA-E KÜLLEHA) demek, O'na Allah'ın ruhundan üflemesi demek, O'na FUAD-BASAR-SEM'A verilmesi demek, O'nun EMANETİ YÜKLENMESİ demek, O'nun KALU BELA demesi hep aynı şeyi ifade etmektedir, yani bir beşer canlı olarak yeryüzünde yaşayan İnsan'ın artık, işittiğini, gördüğünü, okuduğunu yani tüm duyuları ile dış dünyadan algıladıklarını ve iç dünyasındaki duygularını beraberce değerlendirebilerek, İYİYİ KÖTÜDEN, HAKKI BATILDAN, ADALETİ ZULÜMDEN ayıklama yetisine sahip bilinç, ve bunlar arasında tercih yapabilecek yetkinlik/irade sahibi haline getirilmiş olması demektir.

İNSAN'ın ADEM FORMUNDA YARATILIŞ ANLAMI

Yukarıda gördüğümüz üzere önce biyolojik bir canlı türü olarak yeryüzünde yaratılan insana, belli bir noktaya geldikten itibaren ADEM formuna geçiş yaptırılmıştır. Yani kendisine FUAD-BASAR-SEM'A donanımı verilmiş ve bununla kainattaki tüm diğer canlıların aksine SEÇME İRADESİ/ÖZGÜRLÜĞÜ (Muhtariyet) sahibi olarak, HAK ve BATILLARI ayırt etmesi ve her daim, her koşulda ve her şartta HAK OLANI TERCİH EDİP YAŞAYARAK ve BATILLARDAN YÜZ ÇEVİREREK bu yaratılış amacını gerçekleştirmesi imtihanı için imkan sağlanmıştır. Bunu dünya hayatında başardığı takdirde, öldüğü anda ahiret hayatında YENİDEN DİRİLTİLECEĞİ ve kendisine ebedi sorusuz hayatın (cennet-göklerin krallığı) verileceği yani alemlerin Rabbi Allah'ın kendisini YAKINLAŞTIRILANLARDAN (el-Mukaqqarabiin) kılacağı müjdesi de Peygamberler aracılığı ile verilmiştir.

İşte, Allah'ın Peygamberleri aracılığı ile Adem formundaki insana açıkladığı “cevabı” budur. İnsan'ın “ben kimim, bu hayatın anlamı ne” sorularına Allah tarafından verilen cevap budur. Bu cevap dünya hayatında insanın asla ispat edemeyeceği yani % 100 bilemeyeceği bir cevaptır. **Zaten % 100 ispat edilerek bilinen bir cevap olması, cevabın ve tüm hayatın anlamını yok edeceğinden dolayı böyledir.** İnsan dünya hayatında bu imtihandadır. Önergelerin içerisinde ÇELİŞKİSİZ TUTARLI SÜREKLİLİK sahibi olanı yani Hak olan cevabı bulmak ve ona uygun davranmakla imtihan olmaktadır.

Bu cevabın, çelişkisiz-tutarlı ve sürekliliğini tüm diğerlerinden ayırt edebilmesi için kendisine verilen araçlar: FUAD-BASAR-SEM'A ile tüm olayları, haberleri, kendisini, hayatı, evreni sorgulaması, insan ve hayat hakkında işittiği, gördüğü, okuduğu tüm öğretileri çelişkisizlik-tutarlılık-süreklilik testinden geçirerek tek tek elemesidir. Çelişkisiz-çifte standartsız-tutarlı-süreklilik gösterebilen cevaba ulaştığı anda onu tasdik etmesi ve ona uygun yaşaması ise imtihanın kazanılışıdır. Tüm bu imkanların yanında sürekli Peygamberler gönderilerek bu Hak cevaba ulaşması için kendisine binlerce delil, tanıtım ve anlatım da verilmiştir. Özetleyecek olursam:

İnsan, İNSAN KİTABINI, HAYAT KİTABINI, EVREN KİTABINI ve VAHİY KİTAPLARINI yani tüm AYATULLAHI beraberce okuyacak, bunların her birinin kendi içerisindeki hem de birbirleri arasındaki ÇELİŞKİSİZLİĞİ görecek ve tüm bunları yarattığını ve kendisine bu cevabı veren alemlerin Rabbi Allah'a GÜVENECEKTİR. (İMAN ETMEK)

Yani O'ndan gayrisinin verdiği cevaplardaki çelişkilerden dolayı onları terk edecek ve Allah'a teslim olacaktır yani O nun "SİZİ YENİDEN DİRİLTECEĞİM, TIPKI SİZ YOKKEN SİZİ İLK YARATTIĞIM GİBİ ve BU VAADİME GÜVENENLERE YANİ YARATILIŞ AMACINA UYGUN YAŞAYANLARA SORUNSUZ EBEDİ BİR HAYAT VERECEĞİM, ONLARI YAKINLAŞTIRDIKLARIMDAN KILACAĞIM" vaadine GÜVENEREK buna uygun bir hayat yaşayacaktır, ya da tüm bu çelişkisizliği-tutarlılığı ve sürekliliği gördüğü cevabı YALANLAYACAK yani ONDAN YÜZ ÇEVİRELEREK KENDİ YOLUNA GİDECEKTİR. Bu yolu seçenlerin dünyada iken, seçtikleri yolun kaçınılmaz sonucu olarak, başka insanlara karşı işledikleri zulümler, kötülükler ve günahlar yüzünden bir ceza ile karşılaşacaklardır, yani suç İNSANLARA KARŞI İŞLENEN SUÇLARDIR VE CEZA İNSANLARA KARŞI İŞLEDİKLERİ SUÇLARIN CEZASIDIR.

İnsanların algısındaki en büyük hatalardan biri de, kıyamet gününde dünyada iken ZULÜM-KÖTÜLÜK-GÜNAHLAR üzere yaşayanların, bu kişileri Allah'ın kendisi için cezalandıracağını zannetmeleridir. Allah alemlerin Rabbidir ve bunlardan münezzehtir, O insanın bu dünya hayatındaki imtihanının El-Hakim YARGICIDIR, kimseye zerre zulmetmeden hatta merhameti ile yargılayandır. Dünya'da bir insanı kasten öldürmüş bir katilin çıkarıldığı mahkemede tüm deliller sabit görüldükten sonra Hakim tarafından idam cezasına çarptırıldığında " Ama Hakim bey siz koskoca hakimsiniz, çok iyi birsiniz BANA NEDEN CEZA VERİYORSUNUZ" şeklinde bir itirazı ne derece anlamsız bir söz ise, insanların dünya hayatında yaptıkları zulümler, kötülükler ve günahlar ile başkalarına verdikleri zarar dolayısı ile ahiret mahkemesinde kılı kırk yaracak bir hassasiyetle yargılandıktan sonra ceza çekmeleri hakkında "ama Allah zavallı insanlara neden ceza veriyor ki" diye sormanın anlamsızlığı aynı durumu oluşturmaktadır.

İnsan aklının algı-modelleme-tasavvur-isimlendirme sisteminde çalıştığını biliyoruz. Yani insan herhangi bir duyusu ile algılayamadığı bir şeyi modelleyemez, modelleyemediği bir şeyi tasavvur edemez ve tasavvur edemediğini de isimlendiremez. Bu gerçek, insanların kendi kendilerine bir TANRI ve AHİRET HAYATI tasavvuru oluşturup modellemelerini ve bu isimlendirmeyi yapmalarını imkansız kılmaktadır.. Bütün disiplinlerce kabul edilen ve ispat edilmiş "İNSAN AKLININ" bu çalışma prensibine göre, akıl bir duyu ya da duygusu ile algıladığı bir şeyi önce tasavvur eder, sonra modeller ve ona bir isim koyar. Algı yoksa isim koyamaz.

Şu anda bu yazıyı okuyan sizlerin "JÖMBRİCAK" adlı ne insan ne bitki ne hayvan olan canlı türünü bilmemeniz ve böyle bir isim koymamış olmanız bunun örneğidir. Ben size böyle

bir canlı türü var dediğim anda bana onlarca soru sorarak onu tasavvur etmeye ve modellemeye başlayacaktır aklınız ve sonra ona bu ismi kendi dilinizde koyabileceksiniz yani tanımlamış olabileceksinizdir. Ben de size bu ismi söyleyebilmem ve sorularınıza doğru cevaplar verebilmem için onu daha önce mutlaka duyularımdan en az biri ile algılamış tasavvur etmiş modellemiş ve isimlendirmiş olmam gerekmektedir.

Bu nedenle, tüm insanlık için şu soru elzemdir:

İnsan HERŞEYİ YARATIP YÖNETEN, GÖZLE GÖRÜLEMİYEN AMA KENDİSİ HERŞEYİ GÖRÜP İŞİTEN, HERŞEYE GÜCÜ YETEN, YOKTAN YARATAN, ASLA ÖLMEYEN bir modellemeye hangi tasavvurlar ile ulaşmıştır? Bu tasavvurları hangi örnekleme ve algıları ile yapmıştır? Çünkü yaşadığı fizik evrende yukarıda sayılan özellikleri asla hiç bir varlıkta GÖRMEMİŞTİR.

Aynı şekilde, YENİDEN DİRİLİŞ ve EBEDİ HAYAT, CENNET CEHENNEM gibi kavramları da hiç bir algısı ile tasavvur edemez ve modelleyemez. Bu nedenle insan bu kavramlara kendi kendine İSİM koyamaz.

İşte tam bu noktada, insanların, TANRI ve AHİRET kavramlarını, Allah'ın seçtiği peygamberleri vasıtası ile yani onların aldıkları Vahyi, insanlara okuyarak İŞİTMEK DUYULARI vasıtası ile algıladıkları ve tasavvur ederek modelledikleri yani İSİM KOYABİLDİKLERİ gerçeğine ulaşırız. Kuran'da Bakara 213. Ayet bunu anlatmaktadır.

Ateist – Deist ve bilimci önermenin “insanlar Neolitik dönemde avcı toplayıcı olarak yaşarken TANRI ve DİN kavramları yoktu, tarım toplumuna yani yerleşik düzene geçtikten sonra (MÖ 5000' lerden sonra), sosyal ortam ilişkileri, çıkar ve kayıpları, korkuları yüzünden Tanrı ve Din kavramlarını kendileri uydurdular” cümlesi gene kendilerinin kabul ettikleri ve hayatla birebir gerçekliği bilinen yukarıdaki postülat nedeni ile çelişkili ve batıldır. Zaten bunun somut bilimsel kanıtı da Urfa Göbeklitepe'de ortaya çıkarılan ve yaklaşık MÖ 10.000'lere tarihlenen muhteşem Tapınak Sitesi ile önlerine gelmiştir.

ADEM FORMUNA GEÇİRİLMİŞ İNSAN'IN NEFS YÖNÜNÜN YARATILIŞI

Yaratılış amacına uygun hale geldikten sonra kendisine FUAD-BASAR'SEM'A yüklenen insanın yani Adem formundaki insanın, bununla kazandığı NEFS yönünün özelliklerine birlikte bakmaya çalışalım ;

Bu yönü ile insan diğer tüm varlıklardan ayrılmıştır. Bir istisna numune olarak, İRADE si yani seçme özgürlüğü ile bu dünya hayatında ya Allah'ı tesbih edecek yani diğer iradesizce bunu yapan yaratıklar gibi ama kendi tercihi ile Allah'a itaat ederek yaşayacak, ya da muhalefet edebilecektir. Bu konuda tam bir muhtariyet içerisindedir.

El-insan'ın nefis yönünün yaratılışında öncelikle şu konu çok önemlidir;

İnsan TEK BİR NEFS'ten yaratılmıştır, ondan da ZEVC'i yaratılmıştır, **Kıyamet Günü NEFSLER tekrar ZEVC'leştirilecektir.** Nisa Suresi 1. Ayet, Tekvir Suresi 7. Ayet ve benzeri diğerleri bunu anlatmaktadır. Buradaki ZEVC kavramı “biyolojik eş” ile karıştırılmaktadır lakin Kuran'da anlatılan burada kullanılan ZEVC in biyolojik eş olmadığı İnsan'ın nefis yönünü oluşturan iki kutuplu bir yapıyı düşündürmektedir.

İnsan'ın NEFS yönü, Kuran'da anlatıldığı üzere bu muhtariyetini yani iradesini istediği yönde kullanabilmesi için – *Kuran'daki sembol tabirleri ile söylersek* – % 50 Melek, % 50 Şeytan (İblis) potansiyelleri ile donatılmıştır.

Bu benzeştirerek anlatımdan anlaşılan ve her birimizin kendi içimizde ve çevremizdeki tüm insanlarda apaçık gördüğü “içimizdeki” İKİ ZIT POTANSİYEL tarifidir. Yani içimizde tüm kötülük zulüm ve günahları işleyebilecek bir potansiyel olduğu gibi aynı anda mükemmel erdemli işleri yapacak bir potansiyelimiz de bulunmaktadır. Zaten insanın anlamını da bu “dünya imtihanı” dediğimiz olayı da bu yönü oluşturmaktadır. Kendisine yüklenmiş olan bu iki eşit potansiyelden hangisini kullanacak, Fuad-Basar-Sem'a ile donatıldığı ve HAKKI BATILDAN yani her şart ve koordinatta yapılması gerekeni yapılmaması gerekenden ayırt edebilecek bilgi ile donatıldığı halde her zaman HAKKI seçip onun yanında mı yer alacak yoksa işine geldiğinde BATILLARI seçip bile bile HAKKI yalanlayacak mı? İşte imtihan budur.

Bir yerde imtihan varsa “sorular” olmalıdır. İçimize kodlanmış “kötülük potansiyeli” işte bu soruları oluşturmaktadır.

Kuran mushafında insanın bu iki potansiyelini açıklayıcı örnekler aşağıdaki gibi verilmiştir:

NEGATİF POTANSİYELLER

Zayıftır, zaafıdır sahibidir (Nisa 28)

Sıkıntıda Rabbini anar, giderilince yüz çevirir, rahmet verilince gaflete gider, şer dokununca ümitsizliğe düşer, KAFİR/NANKÖR olur (Yunus 12, Hud 9, İsra 67, 83)

Zalimdir , Kafirdir, Nankördür (İbrahim 34, Hacc 66, Şura 48, Zuhuf 15, Abese 17, Adiyat 6)

Acelecidir (İsra 11, Enbiya 37)

Cimridir (İsra 100)

Çok tartışmacıdır (Kehf 54)

FBS Kullanmayı sevmez (Meryem 66-67, Zümer 49, Tarık 5)

Zalimdir, Cahildir (Ahzab 72)

Düşmandır (Yasin 77)

Çıkarı için Şirk Koşar (Zümer 8)

Sürekli bolluk hayr ister, endişeli umutsuzdur (Fussilet 49)

Vesveselidir, şüphelerdedir (Kaf 16)

Tatminsiz, hırslı, aç gözlüdür (Mearic 19)

Sürekli günahla yaşamak ister (Kıyamet 5)

Kendi aleyhine bir şahittir (Kıyamet 14, Naziat 35)

Aldanıştadır, hüsrandadır (İnfitar 6, Ars 2)

Kendini yeterli görünce azar (Alak 6)

POZİTİF POTANSİYELLER

Hayırlıdır ,adildir, güvenilirdir, dürüsttür,yalansızdır, aleyhine bile olsa Hakka şahitlik yapar, tek Yüzlü hak yüzlüdür, ahlaklıdır fuşsiyyat yapmaz,haram yemez, kul hakkı yemez, paylaşır,şefkatli ve merhametlidir, ihtiyacı olduğu sevdiği halde yemeği kendinden daha muhtaçlara verir, sürekli infak eder,sabirlidir,nankör değildir, hain değildir, vefalidir,saygılıdır, güzel konuşur güzel davranır,mutmaindir, ümitsizliğe vesveselere kapılmaz,kanaat ehlidir,azmaz, zorbalık yapmaz,sıkıntıda da bollukta da Rabbini unutmaz,kötülüğü iyilikle uzaklaştırır,nankör, kafir, müşrik değildir,fedakardır, barış esenlik güzellik verir, Hakkı nenfaate değişmez.

(Bütün bu pozitif potansiyeller çok fazla sayıda ayette geçmektedir, o nedenle ayet numaraları verilmemiştir)

Burada dikkat edilmesi gereken en önemli husus, negatif Potansiyellerin sayıldığı tüm ayetlerde özne olarak "İNSAN " kavramının, pozitif potansiyellerin sayıldığı tüm ayetlerde ise istisnasız bu kavramın yerine " MÜ'MİNİN-MUTTAKİİN-MUHSİNİN-MUXLİSİN " gibi merteye sıfatlarının kullanılmış olmasıdır.

Buradan çıkardığım sonuç "ham insan" potansiyelindeki bir nefis, eğer bu kötülük potansiyellerini hayatta uygulamaz ve tersinden pozitif potansiyelleri hayata iqame ederek yaşarsa işte artık o kişinin kendine verilmiş FBS'ye şükrettiği yani karşılığını dosdoğru vererek yaratılış amacını gerçekleştirmiş olduğudur. Kısacası içindeki "insan" dan kurtulmuş ve bu zorlu şartlarda bunu başardığından dolayı "büyük ödülü" hak

etmiştir. Çünkü bu mertebe sıfatlarına ulaşmışların Allah tarafından YAKINLAŞTIRILANLARDAN kılınıp ebedi mutluluk hayatına yani Ahiret ödülüne layık görüleceği vahiylerle **Allah'ın Vaadi olarak** insanlığa duyurulmuştur. Dünya hayatı insanın bu imtihanını sergileyeceği bir “**sınav salonudur**”.

İnsanın bu NEFS yönünün yaratılışı ve bu iki potansiyelin yüklenerek kendisinden beklenenin bu seçme özgürlüğüne sahip olduğu halde, hayatını kötü potansiyelleri kullanmadan yaşayacağı yani Vahyin tabiri ile kendisini “arındıracağı – **tezekka-zekat**” ile ilgili örnek ayetler aşağıda verilmiştir ;

“Şüphesiz ki Biz insanı en mükemmele ulaşacak potansiyelde yarattık. Aynı zamanda en rezil olabileceği potansiyeli de verdik.” (TİN/4-5)

“Nefse ve ona yaratılış amacına uygun düzenleyene. Yani ona her türlü kötülük/günah/zulüm işleyebilme yeteneği ve bunları yapmama yeteneğini de programlayana .İşte nefsinin bu yeteneğine rağmen onları yapmayarak kendini bunlardan arındıran kurtulmuştur. Ve bunlarla dalarak ömrünü geçiren de şüphesiz ki kaybetmiştir ” (Şems/7-8-9-10)

“Kendini arındıran kesinlikle kurtulur” (AL'A/14)

Sonuç olarak; İnsan'ın biyolojik ve nefis yönünden oluşan bir varlık olduğu ve nefis yönünün yaratılış amacına uygun olarak bu dünyada negatif ve pozitif potansiyeller ile donatılmış, kendisine ayırt etme ve karar vererek doğruyu seçme yeteneği olan FBS kodlanmış bir şekilde yaşadığı ve bunun tüm insanlar için koordinatlardan bağımsız bir şekilde aynı olduğu gerçeğidir. İnsandan beklenenin ise kendisine verilmiş bu FBS'nin karşılığını dosdoğru bir şekilde vermesi yani her şart ve koordinatta HAKKI tasdik edip onun yanında yer alması ve BATILLARI yalanlayarak onları terk etmesidir.

Adem formu biyolojik evrimini tamamlamış insana bu FUAD-BASAR-SEM'A'nın yüklenmesini ifade etmektedir.

İnsanın FBS ile kodlanmış bilgisi ile ulaşamayacağı konu El-Gayb yani HERŞEYİ YARATIP YÖNETEN O TEK İLAH ve O'NUN VAADİ OLAN (*insan ve dünya hayatının anlamı*) YENİDEN DİRİLİŞ ve AHİRET HAYATI ise Adem formuna geçirilmiş kuşaklardan itibaren zincir Peygamberler aracılığı ile insana duyurulmuş (*Araf Suresi 172-173*) ve buna GÜVENMESİ istenmiştir. Güvenmek ya da güvenmemek konusu olan tüm işlerde olduğu gibi bunda da kendisine verilen FBS ile, hayatı, olayları, duyguları, kainatı ve içindekileri, kendisini ve Peygamberlerin söylediği Vahyi hem kendi içlerinde hem de birbirleri arasında değerlendirerek, eğer bir ÇELİŞKİ ve SÜREKSİZLİK görürse güvenmemesi ancak bunların hem kendi içlerinde hem de birbirleri arasındaki muhteşem uyumu ve sürekliliği gördüğü takdirde artık O TEK İLAH ALLAH'A ve O'NUN VAADİ OLAN AHİRETE GÜVENMESİ istenmiştir. Güvenmek kelimesi ise işin bel kemiğini oluşturmaktadır

İNSAN ve DÜNYA HAYATININ ANLAMI BAĞLAMINDA, GÜVENMEK ya da GÜVENMEMEK

“İMAN EDİYORUM“

“İMAN EDİN“

“EY İNSANLAR ALLAH'A VE AHİRET GÜNÜNE İMAN EDİN, PEYGAMBERLERE ve SİZE OKUDUKLARI VAHYE İMAN EDİN“

Arapça bir kelime olan İMAN ve hangi dildeki karşılığı olursa olsun zincir Peygamberlerden sonra, insanlar tarafından anlam kaymasına uğratılmış ve adeta “*Mistikleşmiş – Kutsal Forma büründürülmüş*” bir kelimedir. Yaratıp Yöneten O TEK İLAH ve vahiy-din kavramlarının özelinde incelendiğinde insanların “*dilleri ile bir şeyi söylemeleri ve kalpleri ile inanmaları*” gibi içi boş bir anlamsızlığa bürünmüş ve bu şekilde kavramlaşmıştır.

Oysa kelimenin Arapça kök anlamı ve tüm türevleri incelendiğinde anlamının GÜVENMEK olduğu net bir biçimde görülecektir. Bildiğimiz GÜVENMEK, tersinden İMAN ETMEMEK yani KÜFRETMEK demenin de GÜVENMEMEK olduğu nettir.

Peki O TEK İLAH'ın gönderdiği tüm zincir Peygamberleri ile İnsanlığa ulaştırdığı mesajına İMAN EDİN çağrısı ne anlama gelmektedir. Tabii ki “bu çağrıya, benim size açıkladığım anlamınıza ve dünya hayatının anlamına yani benim verdiğim cevaba GÜVENİN yani ona uygun yaşayın ki ben de vaadimi yerine getireyim” anlamına gelmektedir.

İman kelimesini bu dosdoğru anlamına oturttuğumuzda asla bilmek ya da bilmemenin bir konusu olmayan İnsan ve Dünya Hayatının anlamı hakkında çelişkisiz ve süreklilik gösteren açıklamaya da ulaşmak için ilk adımı atmış oluruz.

“Peki Allah'ım bunun Hak olduğuna nasıl güvенеceğiz?” sorusunun cevabı çok açıktır, “Ey İnsan, sen bir insana, bir konuya nasıl güveniyorsun işte aynen öyle güven ya da güvenme”

İnsan, sözleri ile davranışlarında çelişki görmediği, koordinatlara göre değişmeyen, tutarlı olan ve çifte standart içermeyene güvenir. Bir konunun ya da kişinin güvenilir olup olmadığını yani çelişkisiz olup süreklilik gösterip göstermediğini analiz edecek yetkinlik ise işte Adem formundaki insanı tüm diğer yaratıklardan farklı kılan FUAD-BASAR-SEM'A sıdır. Bu noktada Allah'ın insana söylediği,

- Kendisi ve iç dünyası
- Kendisi dışındaki insanlar
- Bu kainat ve içindeki tüm yaratılmışların düzenli işleyişi

- Geçmiş kuşaklar ve yaşadıkları ve sonuçları
- Hayatın içindeki tüm olaylar ve gözlemedikleri
- Olaylar karşısındaki hisler, duygular, tepkiler
- Genel olarak İyi ve Kötü şeklinde kategorileştirebileceğimiz olaylar olgular

Ve dahasını Fuad-Basar-Sem'a ile değerlendirmesi ve bunların hem kendi içinde hem de birbirleri arasında Allah'ın cevabı ile bir çelişki ya da çifte standart gösterip göstermediğini analiz etmesi ve Hakka şahit olduğu anda buna GÜVENMESİDİR. Peygamberlerle iletilen mesajın özünde bu vardır.

Bir insan " Ben Allah'a İMAN EDİYORUM " dediğinde aslında şunu söylemektedir:

" Bana verilmiş FUAD-BASAR-SEM'A ile yaratılıştan içime kodlanmış tüm BİLGİMİ (*kötü-çirkin-fuhşiyat-rezillik-günah-zulüm ne varsa ve iyi-güzel-ahlaklı-erdemli-temiz-adil-merhametli-paylaşımçı ne varsa hepsi*) kullanıyor, hayata, insanlara, olaylara, kainata, hayvanlara, bitkilere, Peygamberlerden bana ulaşıma bakıyorum, hepsini analiz ediyorum ve görüyorum ki tüm bunların Allah'ın haberi olan " *Sizi ve tüm bu kainatı Ben yarattım, Ben yönetiyorum ve sizi öldükten sonra dirilteceğim ve hak edenlere ebedi mutluluk hayatını vereceğim* " sözü ile çelişmediğini, hiç bir koordinatta çifte standart içermediğini ve tüm kuşaklar boyunca süreklilik gösterdiğini GÖRÜYORUM ve işte bu yetkinliğimin karşılığını dosdoğru vererek (*şükrederek*) Allah'a ve O'nun vaadine GÜVENEREK ona uyumlu bir şekilde yaşıyorum."

"İman etmek" yani GÜVENMEK bu demektir ve insan eğer iddia ettiği gibi bir şeye GERÇEKTEN GÜVENİYORSA ona uygun davranır aksi halde kendisi çelişkili duruma yani kendisi GÜVENİLMEZ duruma düşmüş olacaktır.

Peki GÜVENİN ya da GÜVENSİZLİĞİN dereceleri, mertebeleri var mıdır?

Bu soruyu kendi içimize sorduğumuzda hemen bize cevabı açıkça söyleyecektir. Bir arkadaşımıza duyduğumuz güven ile bir diğerine duyduğumuz aynı değildir, ya da bir kişiye duyduğumuz GÜVENSİZLİK ile bir diğerine aynı değildir. Güvenmek ya da Güvenmemenin mertebeleri vardır. " Hiç güvenmiyorum, ümitsizim, ne güveniyorum ne güvenmiyorum, ümitliyim, çok güveniyorum, eminim, kesinlikle eminim" gibi mertebeler hepimizin hemen hemen hergün bir olay ya da kişi hakkında sarf ettiğimiz yargılarımızdır.

Kuran'da GÜVENMEK ya da GÜVENMEMEK yani İMAN konusundaki mertebeler açıkça belirtilmiştir. Öncelikle, bilmek ya da bilmemenin konusu olmayanlar ve bilinmeyen durumlar için kullanılan kelime **ZAN** kelimesidir. Bugün her ne kadar Türkçe kullanımında mutlak olumsuz gibi algılansa da ZAN – ZENNETMEK demek aslında

Kuran'daki kullanımı ile BİLMEK ya da BİLMEYENİN durumunu izah eden orijinal kavramdır. Bilmediğimiz bir konuda alacağımız tavır ile ilgili kısmına göre İYİ ve KÖTÜ ZAN, bilmediğimiz konudaki GÜVENME derecemize göre de ÜMİTSİZLİK-TEREDDÜT-ÜMİT-ÇOK GÜVENMEK-EMİN OLMAK kavramları eşliğinde kullanılmıştır.

Tüm vahiylerde ve özelde Kuran Vahyin'de Allah'ın vaadi olan “sizi ve tüm kainatı yaratan ve yöneten TEK İLAH benim, ölecek ve dirileceksiniz ve ahiret hayatı var, size verdiğim Fuad-Basar-Sem'a nın karşılığını dosdoğru verir (şükreder) ve bu çelişkisiz hak olana güvenir ve buna uygun yaşarsanız sizi arındıracağım ve yakınlaştırdıklarımın kılacağım ve ebedi mutluluk hayatını size vereceğim” beyanına güvenmek ya da güvenmemek şeklinde tezahür edecek insan tepkileri aşağıda vereceğimiz dereceler ile tanımlanmıştır:

KÜFÜR: kesin güvensizlik

YEİS: ümitsizlik, güvenmemenin ağır bastığı durum

ŞEK : kararsızlık, iki arada bir derede kalma hali, şüphe, tereddüt

RECA: ümit, güvenmenin ağır bastığı durum

YAKİN: emin derecesinde güvenmek

Burada bir kere daha vurgulamak gerekir ki güvenmek ve güvenmemek konuları asla % 100 ispat edilemeyen olduğundan dolayı genel olarak ZAN-ZANNETMEK kelimesinin anlamı içerisine girerler ve Kuran'da da tüm bu durum ZAN kelimesi ile ifade edilmiştir. Bu kuşatıcı anlamı görebilmek için kavramın Türkçe'de baskınlaşmış “**mutlak olumsuz**” etkisinden sıyrılarak bakmak ve düşünmek gerekmektedir. Hemen burada çarpıcı bir örnek olarak Bakara Suresi 46. Ayeti görebiliriz:

Ayetin birebir çevirisi şu şekildedir:

” Onlar (o müminler), Rablerine kavuşacaklarını ZANNEDERLER, ki hiç şüphesiz kesinlikle O'na dönecekler” (BAKARA/46)

Evet ayette de çok açık bir şekilde görüldüğü üzere kullanılan kelime ZAN-ZANNETMEK kelimesidir ve konunun bilmek ya da bilmemek konusu olmadığından dolayı (el gayb) yani % 100 insanın ispat edeceği bir konu olmadığından dolayı güvenmek ya da güvenmemenin bir konusu olması sebebi ile bu kavram kullanılmıştır. Benzer kullanımlar birçok ayette örneğin Bakara;249, Hakka;20, İnşikak;14 görülebilir.

Not: Ayeti bu şekilde okuyunca Türkçe ana dil konuşanların kulaklarını tırmaladığı ve şaşkınlık oluşturduğu doğrudur ve lakin dediğim gibi bunun sebebi, Türkçe'de ZAN kelimesine yüklenmiş mutlak olumsuz anlam ve İMAN ETMEK kavramına yüklenmiş aşırı

anlam tahrifi olmasıdır. Konunun devamı dikkatlice okunursa ortada herhangi bir sorun olmadığı hatta hak olanın bu şekilde olduğu ortaya çıkacaktır.

Bu şekilde açık olarak ZAN kelimesi ile ifade edildiği gibi, yukarıda verilmiş ZAN dereceleri ile de birçok ayette detaylı olarak açıklanmıştır. Bu kavramların analizi ve örnekleri aşağıda verilmiştir.

Güvensizlik .YEİS .ŞEK .RECA .Emin /Yakin Güven

Allah'ın Vaadi olan vahiy kavramlarına GÜVENMEK (iman etmek) ya da güvenmemek (iman etmemek) konusunda Kuran anlatımında kalıp cümle ve tanımlamalar da vardır. GÜVENMEK ya da GÜVENSİZLİK dereceleri bu kalıp kullanımlar içerisinde çok detaylı şekilde değişik tanımlamalar ve açıklamalar ile kullanılmıştır. Hepsinin varıp durduğu ortak nokta, ALLAH ve O'NUN VAADİ OLAN AHİRET HAYATINA insanın FBS'sini kullanarak GÜVENMESİ (iman etmesi) ya da YALANLAMASINI (küfür) anlatmaktadır. Bunlar da şu şekildedir:

LİQA-i Allah/Rab = Allah'a KAVUŞMAK manasındadır (yeniden diriliş ve ahiret)

YEİSU min RahmetAllah = Allah'ın rahmetinden ümidi kesmek

YEİSU min el-Ahireti: Ahiretten ümidi kesmek

Kezzeb/küfür bi AyatAllahi = Allah'ın ayetlerini yalanlamak, güvenmemek

Keferu bi el-Tağut : Tağut'a güvenmemek

Amenu bi el-Batıl : Batıl'a güvenmek

Keferu billahi : Allah'a güvenmemek

Yu'min billahi: Allah'a güvenmek

İMAN kavramı mistik bir anlam taşımamaktadır. Tam anlamıyla GÜVENMEK demektir, buna göre MÜMİN kavramı da sıfat olarak "GÜVENEN" anlamına gelmektedir. (*kelimenin yapısından dolayı kullanıldığı yerde GÜVENİLİR anlamına da gelir*)

Adem formuna geçirilmiş yani kendisini diğer yaratıklardan farklı kılan FUAD-BASAR-SEM'A özelliği verilmiş olan İnsan'dan buna şükretmesi yani bunun karşılığını dosdoğru vermesi beklenmektedir ve bunu başarılarının ahirette Allah'ın YAKINLAŞTIRDIKLARINDAN kılınacağı duyurularak müjdelenmiş, buna nankörlük edenlerin (*karşılığını dosdoğru vermeyenlerin*) bundan mahrum kalacağı uyarısı yapılmıştır.

İman etmek yani GÜVENMEK, insan ve dünya hayatı hakkında tüm önermeleri FBS ile değerlendirip, Allah Vaadi olan “*bu dünya hayatı imtihanınızdır, öldükten sonra dirileceksiniz ve karşılığını alacaksınız*” sözüne GÜVENMEK demektir. Güvenmek ya da güvenmemenin konusu olan tüm işlerde olduğu gibi bunu belirleyecek olan FBS’mizi kullanarak bu Vaad’in içinde tüm koordinatlarda bir çelişki olup olmadığına, süreklilik gösterip göstermediğine yani çifte standart içerip içermediğine bakmak ve öyle karar vermek olacaktır.

Bu konu bir ZAN konusudur, bu dünyada asla ispat edilemez, ZANNIN derecesini önce RECA ve sonra da YAKİİN’e ulaştırmak yani bütün delilleri inceledikten ve FBS ile örtüşmesini gördükten sonra artık emin olarak pratik hayatımızla buna GÜVENDİĞİMİZİ göstermek, İnsan olarak ulaşabileceğimiz çok kıymetli zirve noktadır. Zaten insandan beklenenin bu olduğu ve bunu başardığı takdirde işte o kendisine verilen FBS’nin şükürünü yani dosdoğru karşılığını vermiş olacağı ve bunun da kendisine vaad edilenle yani ALLAH’IN YAKINLAŞTIRDIKLARINDAN KILMASI ile ödüllendirileceği tüm vahiylerin ana mesajıdır.

Şükretmek genel olarak bilinenin aksine hem kelime hem de kavramsal anlamı olarak KARŞILIĞINI DOSDOĞRU VERMEK demektir, zıttı NANKÖRLÜK yani karşılık vermemek ya da yanlış ile karşılık vermek demektir. İnsan’ın yaratılış ve anlamı konusunun vahiylerde sembolize edildiği Adem-Şeytan kıssasının sonunda Şeytan’ın şu final sözü de bunu açıkça teyit etmektedir:

“..... (şeytan dedi ki:) ... ben de senin dosdoğru yolunun üzerine oturacağım, Sonra da kesinlikle o insanlara önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından yaşayacağım da onların çoğu ŞÜKREDİCİ (yaratılış amaçlarının/ FBS lerinin karşılığını dosdoğru verenler) olmayacaklar.

FUAD-BASAR-SEM’A = KALB ANLAMı VE FONKSİYONLARI

İnsanın bu dünyadaki anlamı için kendisine verilmiş ve kendisini diğer tüm yaratıklardan ayıran özelliğinin Kuran vahyinde KALB yani FUAD-BASAR-SEM’A olduğunu şimdiye kadarki satırlarda arz etmeye çalıştım.

İnsan kendisine verilen bu FBS’nin ŞÜKRÜNÜ yerine getirmekle yani karşılığını dosdoğru vermekle yani tüm BATILLARI yani çelişkili, çifte standartlı, kötü, zulüm, fuhşiyat, günah, haram, rezil olan ne varsa karşısında olacak ve HAK olanı yani tutarlı, süreklilik gösteren, iyi, adil, ahlaklı, erdemli, temiz, paylaşımcı olan ne varsa onun yanında yer alıp hayatını pratikte de bu değerler sistemi (ed-din İslam) üzere yaşamakla yaratılış amacını gerçekleştirecekti.

Fuad, Basar, Sem’a kavramına yeniden göz atacak olursak ;

FUAD-BASAR-SEM'A = KALB: işittiğini, gördüğünü, okuduğunu yani tüm duyuları ile dış dünyadan algıladıklarını ve iç dünyasındaki duygularını beraberce değerlendirebilerek, İYİYİ KÖTÜDEN, HAKKI BATILDAN, ADALETİ ZULÜMDEN ayıklama yetisine sahip bilinç, ve bunlar arasında tercih yapabilecek yetkinlik/irade olarak tanımlayabiliriz. İşte insanı diğer tüm canlılardan ayıran tek özelliği budur. Bu kavramlara (*biyolojik beyin zekasını kastettiğimiz akıl kavramı ile birbirine karıştırmamak şartıyla*), AKIL-FITRAT-VİCDAN da diyebiliriz.

Beyin zekası bir dünya hayatı koordinatı olarak hayvanlarda ve insanlar arasında değişen oranlarda bulunmasına karşın FBS, o an kendi imtihanını veren tüm insanlarda EŞİT olarak bulunmakta yani bu insanların hepsi yaratılıştan bu donanıma birebir eşit olarak sahip olarak yaratılmaktadır.

FBS'yi insanın içine kodlanmış, ışık hızından da hızlı çalışan ve algıladığı bir olayda, düşündüğü bir durumda, karşılaştığı bir etki ya da tepki de derhal onun HAK mı BATIL mı olduğunu kendisine söyleyen bir yazılım olarak düşünebiliriz. Bu yazılım kendisine kodlanmış tüm insanlarda o kadar mükemmel ve hatasız çalışır ki İnsanlık tarafından **“sağduyu, vicdan, ortak akıl v.b.”** isimlerle de adlandırılmıştır. Karşılaştığı durumun HAK mı BATIL mı olduğunu apaçık bilmektedir o anda tüm insanlar ve işte tam bu anda ona vereceği tepki belirlemektedir insanın durumunu. Bir örnekle açıklayalım:

Aşağıda yazılı olan cümleyi kendi ana dillerinde okuyan tüm insanlar bir an için iç dünyalarına dönerek sessizce onu dinlerlerse FBS'leri tümüne derhal aynı sonucu verecektir:

” Bir makama gelmiş kişilerin yaptırdığı işlerde müteahhitlerden kendi şahsına da ayrıca bir para alması ve onların bu işlerdeki kusurlarına göz yumması normaldir “

Bu ve bunun gibi her gün karşılaştığımız sayısız durumda, FBS hiç şaşmadan tüm insanlarda aynı sonucu söyleyecektir. Tümünün iç dünyasında kendisine söylenen söz: ” *Bu apaçık bir kötülük ve zulümdür yani Batıldır, sakın yapma, yapana da destek olma*” olacaktır.

Tersinden bir örnek:

” Mahallede kimsesiz yetim bir çocuk ortada kaldıysa durumu uygun olanlar elbirliği ile ona sahip çıkmalı, tüm ihtiyaçlarını karşılayarak onu yetiştirmelidir “

Bu ve bunun gibi de her gün karşılaştığımız sayısız durumda, FBS hiç şaşmadan tüm insanlarda aynı sonucu söyleyecektir. Tümünün iç dünyasında kendisine söylenen söz: ”

“Bu apaçık bir iyilik ve erdemdir yani Haktır, derhal yap ve insanları da teşvik et” olacaktır.

İnsanın bunu dışarıya karşı itiraf etmesi ya da etmemesi mümkündür ve lakin hiç bir insan kendi içinde bunu yalanlayamaz.

Hiç bir insanın karşılaştığı durumların olayların ve bunlar karşısında NE YAPMASI ya da NE YAPMAMASI gerektiği konusunda BİLEMEMEK durumu yoktur, içlerindeki FBS ışık hızında onlara bunu açıkça söylemektedir.

İşte insanın imtihanı, tüm bu durumlarda FBS'sinin hakkını dosdoğru vermesi ya da onu ÖRTEREK tersini yapmasıdır.

Şeytan ile sembollenen ise, bu durumlarda “*şahsi menfaat, çıkar çatışması, maddi kayıp, yakınlarının menfaat kaybı v.b.*” telkinleri ile içerisinden FBS nin söylediğine ters icraat yapması yani el-Kuran'ın tabiri ile “*heva ve hevesine / şehvetine*” tabi olması için kışkırtılmasıdır. İşte insanın muhteşem denenmesi bu şekildedir, her durumda her an iki kutuplu bir çekim alanının içinde kalacak bir tarafta yapması gereken HAK, diğer tarafta “*dünyevi menfaatine*” uygun ve genellikle de “*mantıklı*” BATIL olan iki durumdan birini TERCİH EDECEKTİR.

Her türlü dünyevi menfaate yani heva ve hevesinin kışkırtmasına rağmen FBS sine ihanet etmeyip HAKKI tercih edenler işte onlar gerçekten kendilerine verilmiş ve kendilerini tüm diğer yaratıklardan farklı kılan bu FBS nin ŞÜKRÜNÜ EDA ETMİŞ olacaklardır yani karşılığını dosdoğru vermiş olacaklardır.

Burada imtihanın inceliği (*Şeytan'ın kışkırtması yani her yönden yaklaşması*) iki noktadadır:

- Karşılaştığı ve ne yapacağını içinden ona söyleyen FBS sine karşılık ona MANTIKLI MAZERETLER sunacaktır ki bu durum Adem-Şeytan simbolizminde CENNET YAPRAKLARI ÖRTMEK deyimi ile anlatılmıştır. İnsan iç dünyasında FBS sinin söylediğinin tersini yapıp da hatasının sonuçları ortaya çıkınca buna MANTIKLI MAZERETLER üretir işte buna “**cennet yaprakları örtmek**” denir.

- İkinci nokta ise, insanın FBS sinin söylediğine bazı koordinatlarda uygun davranmasının –*ki bunlar genellikle direkt kendi ya da yakınları aleyhine olmayan, lehine olan durumlardır* – ona yeteceği bazı durumlarda – ki bunlar kendisinin ya da yakınlarının aleyhine olan durumlardır – bunu ihmal edebileceğine dikkat etmemek yanılığısıdır.

FBS nin şükrünü eda etmek, her hal ve durumda yani insanın lehine ya da aleyhine olmasına bakmaksızın onun söylediği HAK ya da BATIL olana uygun hareket etmektir, koordinatlara göre değişen bir çifte standart erdemlilik değildir. Çünkü zaten insanı diğer yaratıklardan farklı kılacak olan işte budur. Kendisine FBS verilmemiş yani sadece beyinsel zekaları yani içgüdüleri ile davranan hayvanlardan dahi insanı ayıracak olan bu noktadır. Bu durumun yani kendilerine verilmiş olan FBS lerine ihanet edenlerin yani

nankörlük edenlerin yani kafirlik edenlerin durumu Kuran vahyinde muhteşem anlatımı Araf Suresi 179. Ayettir.

FBS KULLANARAK İNSAN ve DÜNYA HAYATININ ANLAMI KONUSUNDAKİ HAK ÖNERMEYE NASIL ULAŞACAĞIZ ve NE YAPACAĞIZ

İnsan, çelişkisiz olup süreklilik gösterene güvenir aksine güvenmez demiştik. Bu güvenmek ya da güvenmemenin konusu olan tüm işlerde böyledir. İşte, Allah'ın seçtiği ve gönderdiği zincir Peygamberler aracılığı ile insana duyurduğu el-Gayb haberine güvenmemiz konusunda FBS mizi kullanarak:

AYATULLAH yani Allah'ın ayetleri içinde ve arasında bir çelişki ya da süreksizlik var mı yok mu derinlemesine incelemeli insan. Allah'ın Ayetleri nedir denirse:

Kainat Kitabı'ndaki: Galaksiler, Gezegenler, Yıldızlar, Dünya, Hayvanlar, Bitkiler, Denizler v.b. tüm varlıkların yaratılışı, sistemleri ve uyumu,

İnsan Kitabı'ndaki: Yaratılışı, duygu dünyası, kişilikler, FBS,

Hayat Kitabı'ndaki: Tarih, Toplumlar, Olaylar, İlişkiler, Örnekler, İbretler, Günlük Hayatın konuları, Duygular, Tepkiler

El-Kitab Vahiylerinden bize ulaşanlardan: Allah'ın Esmâ-ül Hüsnası, kendini tanıtışı, Peygamberlerin haberleri, el-Kitab ayetleri,

Olarak gruplandırabiliriz. İşte İnsan'dan bütün bunlar üzerinde FBS ile 5T yaparak hem kendi içlerinde hem birbirleri arasında bir çelişki ya da çifte standart var mı bakması ve eğer yoksa artık Allah'ın Vaadine GÜVENMESİ (İman etmesi) istenmektedir.

Kuran tabirleri ile bunlarda;

RAYBE (çelişki, şüphe)

İVEC (aykırılık)

İXTİLAF (çatışma)

TEBDİL (dönüştürme/değiştirme)

TAHRİF (anlam kaydırması)

SIDK (dosdoğru)

ADALET

TEMMET (eksiksiz)

MUHKEM (sapasağlam)

QAYYIM (yürürlükte olan geçerli olan)

Özellikler ihtiva etmektedirler. İşte İnsan tüm bu AYATULLAH hakkında FBS kullanacak, tarih boyunca insan nesillerinin bunlara kattığı ve tahrif ettiği konuları ayıklayacak ve bu bahsedilen çelişkisizliği ve sürekliliği gördüğü anda onun HAK olduğuna güvenecektir. Bundan sonra da Allah'ın Vaadine kavuşmak için ümit edecek ondan emin olacak ve bunu hak etmek yani yaratılış amacını gerçekleştirmek için HAK OLANLA UYUM İÇERİSİNDE pratik hayatını yaşayacak ve imtihanını verecektir. Bunu başarması durumunda Allah da kendi vaadi olan onu arındıracak ve ahirette YAKINLAŞTIRDIKLARINDAN kılacaktır.

İNSANIN İMTİHANI ve İMTİHANIN ÖZELLİKLERİ

İnsanın güvenmesi istenen Allah'ın Vaadi, ed-din İslam, Vahiy konusunda kendisinden beklenenin kendisine verilmiş FBS ye şükretmesi yani karşılığını dosdoğru vermesi gerektiği konusunun Kuran Vahyinde " **İnsanın İmtihani**" olarak adlandırıldığını görüyoruz.

Kuran'da geçen; İMTİHAN-FİTNE-BELA kelimeleri ile anlatılan İnsan'ın bu dünya hayatında KARŞILAŞACAĞI HER DURUMDA ve HER KOORDİNATTA, FBS si ile HAK olanı tasdik edip Batılları reddetmesi ve buna uygun bir pratik yaşantı sürmesi konusudur.

Allah'ın peygamberleri aracılığı ile İnsana duyurduğu vaadinde bu imtihanın "**kotasız bir seçme**" imtihanı olduğu belirtilmektedir. Bir imtihanın adil ve geçerli olması için onda olması gereken özellikler ve Vahyin bunlara getirdiği açıklamalar aşağıda verilmiştir:

a- İmtihan tüm girenleri için ADİL (eşit değil ADİL) olmalıdır: FBS sahibi olan herkeste bu eşit seviyededir, tüm program koordinat farkı gözetmeksizin herkese kodlanmıştır ve AYNI OLARAK kodlanmıştır. Tüm FBS sahipleri kendileri istedikleri müddetçe tüm olaylar ve durumlar karşısında HAK olan ile Batılları net biçimde görebilir. Örnek ayeti:

Rum Suresi 30. Ayet

" Sen tüm benliğine şirk koşmayan biri olarak İslam'a uygun yaşa, bu Allah yaratışıdır ki TÜM İNSANLARI BU ŞEKİLDE YARATIMIŞTIR. Allah'ın bu yaratmasında bir değişim yoktur (*TEBDİL-baştan beri böyledir hep aynıdır tüm insanlar için*). İşte dosdoğru yürürlükte olan din (*Din el-Qayyime*) budur, ancak insanların çoğu bu gerçeği görmüyorlar"

b- İmtihanın Soruları olmalı ve bu sorular ile cevapları tanımlanmış olmalı: Dünya hayatında karşılaşılan her olay ve konu ile bunlar karşısında İnsanın hissettikleri, duyguları, vermesi beklenen tepki ve tercih yeteneği tüm insanlarda aynıdır. Yokluk, zorluk, korku, bolluk, kolaylık, ümit v.b. tüm karşılaşılan olaylar ve bunlar karşısında

hissedilen duygular İmtihanın sorularını ve hepsinde reddedilmesi gereken Batıl davranışlar ile gösterilmesi gereken Hak tavırlar cevaplarını oluşturmaktadır ve apaçık tanımlanmış olarak tüm FBS lere kodlanmıştır. Gayb bilgisi olan Tek İlah, Rab,Allah ve yeniden diriliş ahiret hayatı haberi de zincir Peygamberler aracılığı ile duyurulmuş insanlık bundan haberdar edilmiştir. Araf Suresi 172-173, Bakara Suresi 62, 213, Maide 69. Ayetler ve diğer ilgili ayetler bunu anlatmaktadır.

c- İmtihanın bir sonuca mebni olması gerekir: Allah'ın Vaadi'nde bu imtihanı başaranlar ahirette cennet ile ve kendisine yakınlaştırdıklarından kılınacağı sonucuna, bu imtihanı süresinde başkalarına kötülük yapıp zarar verenlerin de bunların karşılığında cezalandırılacağı sonucuna mebni kılınmıştır. Konu hakkında Kuran Mushafında birçok ayet bulunmaktadır, konunun en detaylı anlatımı için Vakıa Suresi okunabilir. Allah'ın insanlara kendisini "RAB" olarak tanıtmada, kelimenin Arapça'daki manasına esas, İnsanı "**eğiten, terbiye eden, yetiştiren**" anlamını da göz ardı etmemek gerekir.

d- İmtihanın tipi belirlenmiş olmalıdır: İnsanın dünya hayatındaki imtihanı için yapılan açıklamayı " **kotasız seçme sınavı**" olarak tanımlayabiliriz. Bir sayı sınırı olmadan gerekenleri başaran her kul sınavı kazanacaktır. Ayrıca sınav TAMAMEN BİREYSEL bir sınavdır. Hiç kimse hiç kimseye ne bir fayda ne bir zarar sağlayamaz. Tüm insanlar sadece ve sadece kendi yaptıkları ya da yapmadıklarından sorumlu tutulacaklar ve sadece kendi çabaları değerlendirilecektir. Kendisi dışındaki birileri nedeni ile bir kayırma ya da bir zarar görmeyeceklerdir. Aynı zamanda her insan – *Peygamberler de dahil olmak üzere* – sadece ve sadece kendisinden sorumludur. Hiç kimse hiç kimsenin sınav sonucunu etkileme gücüne de sahip değildir bütün bunlar Allah'ın garantisi altındadır. Konu ile ilgili olarak Enam Suresi 94, Bakara Suresi 119, Nisa Suresi 84, Fatır Suresi 18, Ankebut Suresi 12 ve Adiyat Suresi 6,7,8. Ayetler okunabilir. Örnek olarak Maide Suresinin 105. Ayeti

" Ey iman edenler, üzerinizdeki sorumluluk sadece kendi nefislerinizdir. Siz doğru yola girerseniz, sapkın size zarar veremez. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. O, size yaptıklarınızı haber verecektir. "

e- İmtihan süresi boyunca denetmeni ve sonucu değerlendirecek merci uygun yetkinlikte olmalıdır: İmtihana giren tüm insanların imtihanı bütün bunlara hakim, bilen ve tam yetkinlikte değerlendirebilen bir merci tarafından değerlendirilmelidir ki Allah, vaadinde, hiç kimsenin zerre kadar haksızlığa uğramayacağını, insanın tüm yapıp ettiklerinin – *zerre büyüklüğünde de olsa* – kayıt altına alındığını ve her şeyi bilen, her şeyi işitip gören bir Rab tarafından hesabın görüleceğini, aynı zamanda o Rab olan Allah'ın çok merhametli ve bu merhameti ile hükmeden olduğunu bildirmiştir.

Nisa Suresi 49. Ayet

Bakmaz mısın, şu benliklerini ak, berrak gösterip duranlara! Hayır! İş, sandıkları gibi değil. Ancak Allah, dilediğini temizleyip aklar. Ve bir hurma lifi kadar zulme uğratılmazlar.

Bakara Suresi 281. Ayet

” Allah’a hesap vermeye döneceğiniz ve herkesin kazandığının eksiksiz olarak ödeneceği o günden sakının ki o gün kimseye hiçbir haksızlık yapılmayacaktır”

f- İmtihanın müfredatı belli ve tedris edilmiş aynı zamanda sınava uygun gerekli araçlar verilmiş olmalıdır: İmtihanın nelerden yapıldığı, soru ve cevaplarının neler olduğu yaratılıştan insanlara kodlanmış ve gerekli olan Gayb kısmı zincir Peygamberler aracılığı ile duyurulmuştur. Bütün bunlar insanlığın ortak hafızasında kemikleşmiştir. Ayrıca sınavda gerekli olan tüm araçlar örneğin FBS, Ayatullah, Rasuller, Örnek Şahsiyetler de insana sunulmuştur.

g- İmtihanın kuralları belli ve standart olmalı ve duyurusu da yapılmış olmalıdır: İnsanlar zincir Peygamberler aracılığı ile bu duyuruyu almışlardır ve İnsan’ın bu dünyada en iyi bildiği şey “**cennete ya da cehenneme nasıl gidileceğidir**”, İnsan bunu adından daha iyi bilmektedir.

h- İmtihanın makul bir süresi olmalıdır: Her imtihanın sorularının cevaplanacağı makul bir süresi olması gerektiği açıktır. İnsanın dünya hayatı imtihanında da bu konuyu incelerken dikkat edilmesi gereken çok önemli bir nokta bulunmaktadır. Zaman (*dakika-saat-gün-ay-yıl v.b.*) kavramı bu dünya hayatının koordinatları ile ilgili bir kavramdır ve hatta dünya atmosferinin dışına çıkıldığında dahi “*anlamını kaybetmekte*” göreceli hale gelmektedir (*Bkz. Ayştayn İzafiyet Teorisi*).

Somut bir örnekle açıklamaya çalışalım, gece çok uzaklarda GÖRDÜĞÜMÜZ bir yıldız aslında o “anda” YOKTUR yani bulunmamaktadır. Bu yıldızın, dünyadan uzaklığının 900 Milyar kilometre uzakta olduğunu varsayalım, bu şu demektir, o yıldız görmemizi sağlayan yansıttığı ışığı, dünyadaki gözümüze yaklaşık ” **35 gün sonra**” ulaşmaktadır. Bizim o gece GÖRDÜĞÜMÜZ YILDIZ, ” 20 gün önce” patlamış ve yok olmuşsa biz onu 15 gün boyunca “görmeye” devam ederiz ve lakin aslında o orada yoktur. Güneşin dahi şu anda gördüğümüz pozisyonu aslında 8,3 dakika önceki yeridir, **işte ZAMAN kavramı bu dünya atmosferinin dışında dahi anlamını kaybetmektedir.**

Ahiret hayatını, Allah katını bu dünyadaki zaman koordinatları ile aynı düşünmek insanların bu konudaki temel yanlışlarını oluşturmaktadır. Ahiret, kıyamet, cennet cehennem v.b. konularda insanların yanlışlığına düştüğü birçok meselenin kök sebebi budur. Vahiylerde anlatılan, tasvir edilen ahiret konularında kullanılan zaman tanımlamaları sadece **birer teşbihtir** çünkü insan beyni ve FBS si bu dünya hayatının

zaman-mekan ve 3 boyut koordinatlarında çalışmaktadır ve kendisini aşan bir boyutu bu dünyada **kavrayamaz**. Doğuştan kör birine yeşil rengi anlatmak gibidir. Bu nedenle VAHİY bu konuda teşbihler kullanır ve “**o günkü muhataplarının**” anlayacağı ölçüde bu boyutların farklı olduğunu onlara açıklamak için “ *sizin günlerinizden 1000 gün gibidir*” “*50000 yılda yükselir*” gibi tabirler kullanır ki bu işte açıklamaya çalıştığım boyut farkının o günkü anlayışlara hitab eden açıklamasıdır.

İnsanın dünya hayatı imtihanının “SÜRESİ” ile ilgili olarak bugüne kadar tüm insanlık tarihinde üretilmiş görüş ve spekülasyonların düştüğü hataya düşmemek için bu konuda FBS miz ile beraber Vahyin anlatımını da göz önüne almamız gerekmektedir.

İnsanlık tarihi boyunca İslam’dan türetilmiş dinlerde, insanın dünyada sürdüğü ömür, ecel, ahiret hayatı süresi, kabir hayatı süresi, kıyamet süresi ve benzeri tüm kavramlar için çeşitli görüşler ileri sürülmüştür. Her insanın tek bir kez dünyaya gelip 1 aylıkken ölmesi ya da 120 yaşında ve ara yaşlarda ölmesi ile dünya hayatının bitip kazananların cennete kaybedenlerin cehenneme gideceğinden, her nefsin arınmışlığa ulaşınca kadar yani tekamül edinceye kadar dünyaya gönderildiği ve tekamülünü başardıktan sonra cennete gireceğine (*ahiret inançlı reenkarnasyon*), ruhun sürekli değişik formlarda bu dünya hayatına gönderildiğine (*ahiretsiz reenkarnasyon*) kadar çok sayıda görüş ya da inanç ileri sürülmüştür. Bununla birlikte ahiret hayatının süresi yani cennet ve cehennemde kalma süreleri ile ilgili olarak da çok sayıda görüş-inanç bulunmaktadır. Bu görüşlerin hemen hemen hepsi ellerindeki vahiy mushaflarından kendi görüşlerine “**deliller**” oluşturabilecek yorumlar da yapabilmektedirler. Özetle bu konu da tıpkı alt konusu olduğu İnsan ve Dünya Hayatının Anlamı konusu gibi hiç bir kişi ya da grup ya da görüşün kendisinin doğruluğunu % 100 ispat edemediği ve karşıtarınıkini de % 100 çürütemediği bir konudur. Demek ki bu konu da doğal olarak bilmek ya da bilmemenin değil güvenmek ya da güvenmemenin konusudur.

Vahiy mushafları ve özelde Kuran mushafı incelendiğinde bu konu hakkında öncelikle 3 temel esasa dikkat çeker:

a- Hayatı ve ölümü yaratan Allah’tır ve tümü onun hükmü altındadır,

b- Doğum, Ölüm, Ecel, Ömür yani dünya hayatının süreleri Allah tarafından takdir edilmiştir yani ölçülendirilmiştir,

c- Dünyada zaman ve mekan boyutları ile bağımlı olan İnsan’dır, Allah bunlarla bağımlı değil bunların da yaratıcısı ve hakimidir. Ahiret bu dünyadaki zaman, mekan koordinatlarından bağımsızdır.

İnsan’ın dünyadaki Ömrü, yani imtihanının süresi ile ilgili tüm tartışmalar hakkında Vahyin verdiği kesin cevap aslında bu konuda hiç bir tartışmaya yol açmayacak kadar nettir. En azından “**Vahye güvenenlerin**” bu konuda çok rahat olmaları gerekmektedir.

Bu konu ile ilgili emin olarak güveneceğimiz iki muhkem ayet Allah tarafından İnsanlığa duyurulmuştur. Bunlar:

1. ALLAH KULLARINA ZERRE KADAR ZULMETMEZ AKSİNE O RAHMAN ve RAHİMDİR ayeti ile,

Fatır Suresi 37. Ayet

Feryat edip dururlar orada: "Rabbimiz, çıkar bizi de önceden yaptığımızdan başka şey yapalım. Barışa ve hayra yönelik iyi bir iş yapalım." Sizi biz, öğüt alanın öğüt alacağı bir süre ömürlendirmedi mi? Uyarıcı da geldi size. Hadi, tadın bakalım azabı! Zalimler için hiçbir yardımcı yok artık.

En'am 130.ayet

" Ey bütün yaratılmış insanlar topluluğu, içinizden size ayetlerimi aktarıp okuyan ve size bu karşı karşıya geldiğiniz gününüzle sizi uyarıp korkutan elçiler gelmedi mi? Onlar: " Kendi aleyhimize karşı şahitlik ederiz, doğru" derler. Dünya hayatı onları aldattı ve gerçekten kafir olduklarına dair kendi nefislerine karşı şahitlik ettiler."

Tüm bunlardan ve vahiylerde ve özelde Kuran Mushafı'nda anlatılan cehennemlikler sahnelerinde hiç kimse zaman-ömür ile ilgili bir itirazda bulunmamaktadır. **Kesin olan konu, İnsan FBS sinin şükrünü eda etmedikçe Cennete giremeyecektir.**

Buradan çıkaracağımız sonuç her İNSANA YETERLİ ÖMÜRÜN VERİLDİĞİ, bunun nasıl olduğunun ise Allah'ın ilminde kuşattığı ve egayb konusu olarak imtihanın anlamı ile ilgili yönü ve İnsan'ın bu dünya koordinatlarındaki zaman-mekan üç boyut referansları ile anlayamayacağı nedeni ile bu teşbihlerle açıkladığı sonucudur, herşeyin ve hepsinin üzerinde olan ve eğer GÜVENİYORSAK şu Muhkem Hak bilgi zaten fazla fazla yeterli olmaktadır: ALLAH KULLARINA ZERRE ZULMETMEZ, AKSİNE O RAHMAN ve RAHİMDİR.

DÜNYA HAYATININ ANLAMI ve DÜNYA HAYATININ KOORDİNATLARI

Allah'ın vaadi'nde **İnsan'ın asıl yurdunun ahiret olduğu** açıkça belirtilir. Kainat, Dünya ve tüm içindekilerin İnsan'ın imtihanı için yaratıldığı, İnsan'ın buraya ait olmadığı, geçici bir süre burada imtihanını verdikten sonra asıl yurdu olan Ahiret'e kalıcı olarak döneceği belirtilir. Dünya ve Dünya Hayatının hem imtihanın verildiği mekan hem de imtihanın ana sorusunu oluşturduğu, zincir Peygamberler ile duyurulan Allah'ın Vaadi'ne güvenenlerin bu dünya hayatına kapılıp gitmemeleri, asıl ve kalıcı yurt olan ahirette yakınlştırılanlardan kılınmak için bu farkındalıkla kendilerinden bekleneni yani ŞÜKR'ü yani FBS'nin karşılığını dosdoğru verip Hakka şahitlik ederek ve Batılları yalanlayarak yaşamaları öğütlenir.

Dünya Hayatı, Allah'ın yakınlaştırdıklarından kılınıp cennet hayatını hak etmek için İnsan'ın gönderildiği bir boyuttur ve tam da bu imtihan için mükemmel bir şekilde hazırlanmış ve bu nedenle de imtihanın ana sorusunu da oluşturmaktadır.

Bir teşbihle açıklamaya çalışırsak, dünyadaki bir imtihan için kullanılan bir okulun sınav salonu gibidir. Çok güzel harika dizayn edilmiş ve donatılmış çekici ve lakın içinde sadece 3 saatlik sınav süresince kalılabilecek bir sınav salonu. Burada girilen sınavın sonucunda ise kazanılabilecek çok çok daha mükemmel ve kalıcı bir Üniversiteye gidilebilecektir. Sınav salonunun kısa süre çekiciliğine ve ihtişamına aldanıp gerçek gidilecek yeri unutmamak esas olmalıdır. Kaldı ki bu sınav salonunda geçirilen 3 saatte İnsan her istediğini de yapamamakta sınav gözetmenleri tarafından engellenmektedir yani istese de sınav salonunun tadını tam çıkaramamaktadır.

Dünya Hayatı, dünya ve içindekiler ile İnsan'ın herşeye ve her koordinata her duruma rağmen, FBS sinin karşılığını dosdoğru vererek Hakka şahitlik edeceği, Batılları yalanlayıp yüz çevireceği ve tüm zorluklara rağmen de bunda sabır göstererek Allah'ın Vaadine güvenen yani kendisine verilenlere ihanet etmeden çelik gibi Hak aşığı olduğu ispatlayacağı bir fırsattır.

Bu dünya hayatında geçici ve yarım yamalak zevkler ve menfaatler için HAKKA ihanet eden yani Batılları tasdik edip uyanlar nasıl Allah'ın – *O alemlerin Rabbi olan, Hak'kın ta kendisi olan, bütün zulümlerden noksanlıklardan kötülüklerden uzak olan Allah'ın – YAKINLAŞTIRDIKLARINDAN* olabilir ki. Buna layık olanlar her koşul ve şartta, her durumda ne pahasına olursa olsun Hakka ihanet etmeyen ve Batılları reddedip yüz çevirenler olabilir.

İşte bu durumun açığa çıkması yani İnsan'ın KENDİSİNE İSPATLANMASI, GÖSTERİLMESİ için dizayn edilen bu dünya hayatı ve içindekilerin hepsi tamamen bu deneme içindir.

Allah ilmi ile her şeyi kuşatmıştır, buradaki mesele seçilecek olanların mutmain olacağı ve seçilmeyenlerin de kendilerinin dahi itiraz edemeyecekleri bir mükemmel seçme imtihanıdır. Dünya hayatının ve adil bir imtihanın sonucunda İNSAN GÖRSÜN, KENDİSİ ŞAHİTLİK ETSİN de sonra kimse "*haksızlıkla ya da kayırma ile oldu*" diyemesin içindir. İnsan'a ne kırat olduğunu göstermek ve başarılarının da mutmain olduğu, kaybedenlerin de "*her şey adildi biz kendimize zulmettik Allah'ı tenzih ederiz*" diyecekleri apaçık netlikte olması içindir.

Zaten Vahiy mushaflarındaki Kıyamet Günü Mahkemesi sahneleri anlatımlarında işte bu apaçık görülmektedir. Kazananlar sevinçle, bir torpil ya da utanılacak bir kayırma olmadan sadece güvenlerinin ve çabalarının karşılığını aldıklarını, kaybedenler ise bütün sonucun KENDİLERİNİN EDİP KENDİLERİNİN BULDUKLARI olduğuna şahitlik etmeleri içindir. İşte dünya hayatı ve onun imtihanının anlamı budur insan için. Allah için olan

anlamını ise İnsan kavrayamaz, kendisine bu konuda söylenen ve güvenmesi beklenen söz " Allah bütün bunları bir HAK sebep için yaptı, yakında bileceksiniz" dir. Allah alemlerden müstağnidir, Aziz ve Hakimdir.

Dünya Hayatının, imtihan salonu ve en büyük sorusu olduğu ve bununla tatmin olup asıl yurt olan ahireti ıskalamaması İnsan'a zincir Peygamberler ile duyurulmuş ve sürekli hatırlatılmıştır. Bununla birlikte bu imtihan salonunun ve onun koordinatlarının da İmtihanın aslı olmadığı, birer amaç değil araç olduğu ve İnsan'ın imtihanını kazanıp ya da kaybetmesinde HİÇ BİR MÜSPET YA DA MENFİ ETKİSİNİN BULUNMADIĞI da hatırlatıldığı ve FBS'lerine kodlandığı halde, insan kuşakları bu konuda kötü hakedişleri ile kendilerini fitneye düşürmüş ve olmadık yorumlarla gene kendilerine zulmetmişlerdir. Bu kaostan kurtarılanlar ise gene tabii ki FBS lerinin hakkını veren Muttakice yaşamaya çabalayanlar olmuştur.

Dünya Hayatının Koordinatları derken kastettiklerim, İnsan'ın imtihanında bir etkisi olmayan sadece ve sadece bu dünya hayatının kuşaklar boyu devam etmesini, imtihanın sosyal yönü ve dünyevi gereksinimlerinin sürekli karşılanmasını sağlayan ve AYNI ZAMANDA İMTİHANIN SORULARININ TEMELİNİ DE OLUŞTURAN; " cinsiyet, ırk, statü, yetenekler v.b." değişken durumlardır.

İnsanların çoğunluğunun - *gerek bir din sahibi olduğunu söyleyen gerekse bir dine inanmadığını söyleyenlerce de* - bu dünya hayatının koordinatlarına dosdoğru Hak anlamı yüklemediklerinden dolayı büyük açmazlara düştükleri, çelişkiler var zannetkileri apaçık bir gerçektir. Zaten, İnsan ve Dünya Hayatının Anlamı konusundaki anlamlandırılmama sorunlarının temelindeki ikinci büyük yanılgılarını bu teşkil etmektedir. Sonuçta iki grubun da bu konuda bu batıl anlamlandırmaları yüklemeleri gene kendi menfaatleri doğrultusunda birer "**temenni**" den öteye gitmemektedir, çünkü eğer FBS'lerini örtmeden bakarlarsa bunların böyle olamayacağını kendi vicdanları da itiraf etmektedir.

Din sahiplerinin çoğunluğunun imtihanın belirleyici unsurlarından olduklarını zannettiği ya da kendisini inançsız olarak tanımlayanların, Allah'ın Vaadi olan İslam içinde "**birer çelişki oluşturdukları**" için kendi delilleri olarak sundukları Dünya Hayatının bu Koordinatlarını şu ana başlıklar altında toplayabiliriz:

a- Kişinin yaratıldığı CİNSİYET

b- Kişinin mensubu olarak yaratıldığı İRK-KAVİM-AŞİRET-AİLE

c- İçinde yaratıldığı toplumun çoğunluğunun İNANÇ SİSTEMİ, DİNİ, İDEOLOJİSİ

d- ANA DİLİ

e- SOSYAL STATÜ-KİŞİSEK YETENEKLER-ZENGİNLİK-FAKİRLİK

f- Kişinin yaratıldığı ve yaşadığı ÇAĞ ve ZAMAN dilimi

g- Kişinin yaratıldığı ve/veya yaşadığı COĞRAFYA ve ÜLKE

h- İçinde yaşadığı DEVLET/SİSTEM/DÜZEN

Genel olarak bu şekilde kategorileştirdiğimiz bu başlıklar dışında İnsan'ın bu dünya hayatında değişkenlik gösteren tüm ilgili konularını da bunlara dahil edebiliriz. Burada asıl nokta bunların İnsan'ın imtihanında kazanmayı ya da kaybetmeyi belirleyici birer unsur olup olmadıkları yani İslam ile çelişki içinde bulunup bulunmadıkları meselesidir.

Nerede yaşarsa yaşasın bu konular ile ilgilenen insanlar şu cümleleri sık olarak duyarlar:

" Biz de peygamberlerin yaşadığı zaman da yaşasaydık keşke, onların yanındakiler avantajlıydı" (*Peygamberlerin yanında yaşayıp kafir olarak ölenlere ne buyurursunuz?*)

" Elhamdulillah, Allah bizi müslüman yarattı yoksa halimiz nice olurdu" (*yani Allah diğerlerine zulmetti onları başka diyarlarda başka anne babalardan yaratarak öyle mi – haşa- .*)

" İsa, kendi oğulluğunu ve teslisi tasdik edenlerin kefareti için Baba tarafından gönderilmiştir onlar kurtuldu" (*peki İsa neden bu kadar geç ya da erken geldi ondan öncekiler ne olacak ya da onu görmeyen sonrakiler*)

" İsrailoğulları seçilmiş kavimdir, mensupları otomatikman kurtulur" (*yani diğer kavimlerde yarattıklarına zulmeden bir Tanrı öyle mi – haşa –*)

" Benim ana dilimde bir Vahiy Kitabı neden yok ben anlamadığım bir dilden kitapla mı hesaba çekileceğim, Allah neden her kavme "kitap" göndermiyor" (*Ana dilinden VAHİY KİTABI OKUYANLARIN çoğunun halini de görüyorsun ve onları sen bile eleştiriyorsun değil mi*)

" İslam devleti olmadan islam yaşanmaz" (*O zaman İbrahim, Salih, Şuayb, Musa, İsa ve bir çok Peygamber ve yanındakiler de İslam'ı yaşayamadılar öyle mi?*)

" Benim tüm ailem ateistti beni böyle yetiştirdiler, ben de hacı hoca birinin çocuğu olsaydım dinden anlardım" (*Hacı hocaların dinini hem batıl deyip reddediyorsun hem de bunu mu söylüyorsun, kaldı ki nice hacı hocanın çocuğunun senden de beter bir hayat yaşadığını da sürekli görmektesin*)

" Zengin olsaydım infak eder ben de cennete giderdim, yiyecek ekmek bulamıyorum öbür adam da para bol hep sevapları o kazanıyor" (*Dağıtırken sevap aldığını söylediğin o paraları kazanırken cehennemlik olduğunu da söylüyorsun ama değil mi, ya da sana para ile cennet kazanılacağını ya da parasızlıkla cehennem kazanılacağını kim söyledi ki?*)

” Erkekler cennete gitme konusunda daha avantajlı – kadınlar cennete gitme konusunda daha avantajlı ” (*Her ikisinden de birçok insanı sen bile cennetlik ya da cehennemlik ilan ettiğin halde bunu mu diyorsun?*)

Evet işte bunlar ve benzerleri milyonlarca cümle hemen hemen hergün insanların çoğunluğunun okuduğu veya söylediği veya duyduğu cümlelerdir. Dikkat edilirse bu cümlelerin hepsinin ortak yönü İNSANIN İMTİHANI / DİN İLE İLGİLİ BAŞARMAK ya da BAŞARAMAMAKLA İLİŞKİLENDİRİLEN dünya hayatının koordinatları ile ilgilidir.

Aslında bunları söyleyen iddia eden ya da tasdik edenlere “**Bütün bu koordinatları takdir eden kimdir**” diye sorulduğunda; (*inandıkları dindeki adı ile ya da içinde yaşadıkları toplumun isimlendirmesi ile*) O HERŞEYİ YARATIP YÖNETEN TEK ALLAH demektedirler. Bunun üzerine kendilerine:

” E peki bunlar o zaman haksızlık değil mi ya da bir takım insanlara torpil iltimas geçilmiş olmuyor mu hiç sıfatlarını vasıflarını bildiğiniz saydığınız O İLAH böyle bir şey yapar mı ” diye sorulunca da;

Bir din sahibi olduğunu iddia edenler ” ALLAH’IN HİKMETİNDEN SUAL OLMAZ” sözüne sığınmakta,

İnançsız olduklarını söyleyenlerde ” İŞTE BEN BU YÜZDEN BU ÇELİŞKİLER YÜZÜNDEN İNANMIYORUM” diyerek kendilerine delil olarak sunmaktadırlar.

İki grupta yanılıyor, çünkü yükledikleri ana anlam BATIL. Hem İslam’a (*müslümanlık değil İslam*), hem İnsan ve Dünya Hayatına hem de dünya hayatının bu koordinatlarına yükledikleri anlam batıl olunca işte böyle her iki yönden de açmazlara, çelişkilere düşüyor ve bunun sonucunda da batıl hükümlere varıyorlar.

Bir şeyin HAK olması ve ona güvenilebilmesi için ÇELİŞKİSİZ olması ve SÜREKLİLİK GÖSTERMESİ gerektiğini biliyoruz. Bu nedenle, Dünya hayatının koordinatları hakkında ortaya sürdükleri iddialarında ya da tezlerinde ya da önermelerinde bir çelişki ortaya çıkıyorsa, süreklilik sağlanamıyor çifte standart ve zulümler oluşuyorsa bunlar batıldır, çünkü Allah ve O’nun Vaadi’nde yani O’nun değerler sistemi olan İslam’da bunlar bulunmaz. İnsanların bunlar hakkındaki çelişkili yorumları da sadece ve sadece kendilerini bağlar. Zaten yukarıdaki örneklerde parantez içlerinde görüldüğü gibi bir cümle ile çelişkileri ve çifte standartları ortaya çıkmakta yani yerle bir olmaktadır sözleri, iddiaları teorileri, önermeleri.

Peki o zaman bu dünya hayatının koordinatlarının insanın imtihanı ile ilgisi nedir, bunlar hakkında Allah’ın Vaadi olan İslam hak olarak yani hiç bir çelişkiye yol açmadan hiç kimseye bir iltimas ya da haksızlık oluşturmayacak nasıl bir açıklama getirmekte ve bunların güvenebileceğimiz açıklaması nedir ?

Bunlar ve diğer bütün dünya hayatının koordinatları imtihanın dekorunun devam etmesi içindir ve imtihanın sorularının temelini de bu koordinatlar oluşturmaktadır. İslam'ın bu dünya hayatının imtihanı ve koordinatlar hakkında en başta söylediği Sultan el-Mübin ana kural şudur:

”İnsan'ın KENDİ TERCİHİNE (*ihhtiyar/muhtariyet*) BAĞLI OLMAYAN HİÇ BİR ŞEY, imtihanı için bağlayıcı ve sonucunu belirleyici değildir, aksi zulüm doğurur ve anlamsızdır da zaten “

Evet, İnsan'ın imtihanındaki bu muhteşem kural İslam tarafından bu şekilde beyan edilmiştir ve zaten FBS ile düşünüldüğünde bu dünyadaki basit bir sınav da bile bu gözetilmediğinde vicdanlar ayaklanır ve “**burada haksızlık var**” derler.

Oysa dünyadaki dereceleri Allah belirlemiştir, ahiretteki dereceleri İnsanlar hayatları ile belirleyecektir”

Görüldüğü üzere bu dünya hayatının kooordinatlarının *-insanların çoğunluğunun zannettiği gibi* – insanın imtihanında bir belirleyici etken olmadığı ancak bu dünyanın insan açısından sosyal ve fiziki düzeninin devam etmesi olduğu ve aynı zamanda her birinin kendine has imtihan sorularının temelini oluşturduğu açıktır. Hiçbir çelişki ve çifte standart içermeyecek derecede net ve kesindir. İnsanın içinde imtihan olduğu bu koordinatlardan her biri birbiri ile kıyaslandığında aslında “*kişiyeye verilenler*” derecesinde bir sorumluluk içerdiği de muhteşem adalet prensibi ışığında anlaşılmaktadır. Yetki-İmkan ve Sorumluluk yapışık ikiz kardeşlerdir.

Cinsiyetimizin, ailemizin, ırkımız, kavmimiz, aşiretimizin, anadilimizin, sosyal statü ve yeteneklerimizin, içinde yaratılıp yaşadığımız çağ, zaman, coğrafya, ülke, sistemin imtihanımızda bizi kazandıracak ve kaybettirecek bir etken olmadığı, bilakis bunların her birinin imtihanımızdaki soruların temelini teşkil ettiği ve bize imtihanımızı kazandıracak ya da kaybettirecek olanın FBS mizi hakkı ile kullanıp, çelişkisiz ve sürekli olanı görüp, her durum hal şart ve koordinatta Hakka Hak diyerek yanında yer almak ve Batıllara Batıl diyerek onlardan yüz çevirmek olduğu yani nerede ne halde ne durumda yaşarsak yaşayalım her olayda *adil-erdemli-merhametli-paylaşımçı-tertemiz-yalansız dolansız-günahsız bir insan olarak yaşamayı başarmak* olduğu açıktır. İnsanın yaratılış amacını gerçekleştirmesi yani kendisine verilen FBS nin şükrünü eda etmesi yani karşılığını dosdoğru vermesidir. Koordinatlar buna engel değil bilakis bunu başarmanın birer ensturmanı, aracı, dekorudur.

Adem formuna geçirildikten sonra bütün İnsanlar, olaylar, dünya hayatı AYNIDIR hiç bir değişiklik yoktur. İnsanların farkında olmadığı değişenlerin sadece *sahne, dekor, araçlar, kostümler* olduğudur. 3000 yıl önce de, 1400 yıl önce de, bugün de yarın da El-İnsan, FBS

si, duyguları, nefis yönü, istekleri korkuları, İYİ-KÖTÜ, ADALET-ZULÜM, HAK-BATIL bütün bu ana öz AYNIDIR, DEĞİŞMEZ. **İşte muhteşem anlam budur.**

GENEL DEĞERLENDİRME ve SONUÇ

1- Bu hayattaki konular BİLMEK ya da BİLMEMENİN ve GÜVENMEK ya da GÜVENMEMENİN konusu olarak ikiye ayrılırlar. Deney ve gözlem sonucu bilimsel olarak ispatlanamayan (% 100 – % 0) konular GÜVENMEK ya da GÜVENMEMENİN konusudur.

2- İNSAN ve DÜNYA HAYATININ ANLAMI da GÜVENMEK ya da GÜVENMEMENİN bir konusudur.

3- Arapça'daki İMAN etmek kavramı GÜVENMEK demektir.

4- GÜVENMEK ya da GÜVENMEMEK konusunun araçları, tutarlılık/çelişkisizlik ve süreklilik/çifte standartlıdır.

5- GÜVEN ya da GÜVENSİZLİK ölçüsü ZAN olan ve ZANNIN da, HİÇ GÜVENMEMEK- ÜMİTSİZ OLMAK- NE GÜVENMEK NE GÜVENMEMEK (*tereddüt-şek-şüphe*) – ÜMİTLİ OLMAK – EMİN OLMAK skalası bulunmaktadır.

6- İMANIN yani GÜVENİN skalasındaki yeri belirleyen, incelenen kişi ya da konunun çelişkisiz ve sürekli ya da çelişkili ve çifte standartlı olması durumuna göre alınan tavrıdır. İncelediği kişi ya da konu hakkında yeterli sürede ve örneklemede bu iki durumdan birine şahit olan insan eğer zıt bir tavır sergiliyorsa o kişi "*kafirdir*" yani Hakkı örtmektedir yani nankörlük-ihanet etmektedir.

7- Beyinsel zeka bu kainattaki tüm canlılarda kendi fizik hayatlarını devam ettirmeye yetecek derecede bulunmaktadır ve insanı diğerlerinden farklı kılan beyinsel zekaya sahip olması değil, kendi fizik hayatını ve çevresini idame ettirecek derecede daha yüksek bir beyinsel zekaya sahip olmasıdır. İnsanı tüm diğerlerinden farklı kılan KALB=FUAD-BASAR-SEM'A sı ve bunu kullanabileceği İRADESİ'dir. Bu özellik insana karşılığını dosdoğru versin (*şükretsın*) diye yüklenmiştir. Bu yükleme, biyolojik evrimini tamamlayan insanın bu noktadan itibaren kendisine "*Allah'ın ruhundan üflemesi*", "*İsimlerin tümünün öğretilmesi*", "*Halife atanması*" teşbihleri ile anlatılan Adem formuna geçirilişidir.

8- İnsan aksine hareket edebileceği yani tercih edebilecek bir iradeye sahip olarak, bu FBS si ile Hakka HAK, Batıllara BATIL diyebilecek bir seviyeye ulaştırılmıştır. İnsan'dan beklenen bunu başarmasıdır.

9- Tam bu noktadan itibaren insan HAK DEĞERLER SİSTEMİ dediğimiz İslam'ın bütün programı kendisine yüklenmiş olarak dizayn edilmiştir. Bu sistemde FBS si ve Beyinsel Zekası ile "*bilemeyeceği-keşfedemeyeceği*" tek konu olan Gayb bilgisi yani bu içinde

yaşadığı kainat ve kendisini yaratan TEK İLAH ve özellikleri ile ölüp yeniden dirileceği haberi zincir Peygamberler aracılığı ile kendisine duyurulmuştur. Kendisinin ve bu dünya hayatının anlamı açıklanmış ve kendisinden ne beklendiği ve karşılığında kendisine ne verileceği de Allah'ın İnsana Vaadi olarak bu haberin içinde yer almıştır. Tüm ana kuşaklara Peygamberler gönderilerek İnsan kuşakları bundan haberdar edilmiştir.

10- Bu yeteneğini sergileyebileceği bir ortam olan yani hem Hak hem Batıların birlikte bulunduğu, bunlar arasındaki farkı analiz ederek anlayabilecek bir yetkinlik (FBS) ve ikisini de tercih edebilecek bir irade, ve tüm bunların uygulamaya koyulabileceği “sorular” içeren Dünya Hayatı denen imtihanına başlamıştır.

11- Dünya hayatının kendisinin ve İnsan neslinin yaşayarak devam edebilmesi için dizayn edilen dünya hayatı koordinatları ve imtihanın asıl yönünü oluşturan insanın tercih ve davranışları iki ayrı alandır ve asla birbirine karıştırılmamalıdır.

12- Dünya hayatında kendisine verilen FBS nin karşılığını dosdoğru vererek bu imtihanını başaranlar, Allah'ın Vaadi olarak o mükemmel gerçek hayata (*Cennet*) dahil edilecek ve Allah'ın Yakınlaştırdıklarından kılınacaktır. Bu dünya hayatı imtihanında diğer insanlara karşı suçlar zulümler işleyenler yani kendisine verilmiş FBS lerine ihanet edenler bunu kaybedecekler ve bu suçlarının cezalarını göreceklerdir.

Allah'ın insan ve dünya hayatının anlamı hakkında verdiği “cevap” içerisinde hiç bir çelişki ve çifte standart bulunamayan Hak cevaptır. Her bir insan kendisine verilen FBS si ile bütün bu AYATULLAHI tek tek incelemeli, soruları sormalı, çelişki ya da çifte standart göremediği andan artık Allah'ın Vaadine güvenmeli ve kendisinden bekleneni yerine getirmelidir. Buna değer verenler, bu uğurda HAK yani çelişkisiz ve süreklilik gösterene ihanet etmeyenler daha büyük mertebelere hak kazanmış olacaklardır.

Konunun başınca verdiğim örneğe dönersek, Kutunun içinde hangi meyvenin olduğunu asla ispatlayamayız ve zaten bizden beklenen de bunu ispatlamamız değildir ve lakin İnsan'dan beklenen bir ömür yanında yaşadığı, hiç bir yalanını, çelişkisini, çifte standardını görmediği, tersinden her an, her olayda, her koordinatta sonuç aleyhine bile olsa Hakkı söyleyen birine GÜVENİP GÜVENMEYECEĞİ yani FBS sine ihanet edip etmeyeceği meselesidir. Gayb Allah'ın kuşatmasındadır, bize düşen ulaştığımız bu andaki delillerimiz ile bize göre Hak olanın dilimiz döndüğünce şahitliğini yapmaya çabalamaktır, bütün ilimlerin Sahibi Allah'tır. Allah kullarına zerre zulmetmez, O Rahman ve Rahim'dir, emin olduğumuz, en büyük delilimiz olacak olan budur. O herşeyi biliyor, herşey O'nun katında kayıt altındadır ve eninde sonunda sadece ve sadece merhametini ve affını ve lütfu keremini dileneceğimiz yalnızca O Allah'ımızdır. Bütün Hüküm yalnız ve ancak O'na aittir, O'nun eşi dengi benzeri ortağı, çocuğu yoktur, Allah alemlerin Rabbidir. Biz buna GÜVENİYORUZ, EMİNİZ.